

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Zwinger, Jakob

Basileæ, [1619]

Icaromenippus, sive Hypernephelus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1415)

uis desedit.] *id est, supplex implorat auxilia. natum ad agens à conuictudine sedendi in tergore bubulo. Scythæ enim diss. Et in minimas partes bone, sedus iungebant. Morem hunc etiam Homolottis fuisse, restatur Zenodorus. o Gyndanem extulisset.] ex incendio. p Nullo proposito scopo iaculati.] Prouerbum, quod de eis dicitur, qui nihil certi propositum habent, quod sequantur, & ad quod instituti consiliq; sui rationes referant. Metaphora à sagittarijs sumpta, quippiam habentibus, quo arcum tendunt & aliquid in quo eum dirigunt, ut certior ictus fiat. Pers Sat. 3.*

Est aliquid quò tendis, & in quo dirigis arcum.

Idem Lucian. in indoctum empt. libros. 9 Geryonem.] Geryon Erytheæ insule in Gaditano mari rex tricorpor fuisse fingitur, ob administrationem regni cum duobus fratribus concordissimam. Fersur autem in ea insula summa & salubritas aeris & pabuli vberitas esse. Sunt qui trium Hispaniarum insularum regem faciunt. Balearidum videl. duarum, & Ebusi, quæ res locum fecit fabulæ, ut tricorpor diceretur. Sed Iustin. historicus eiusdem sententia cum Luciano, in vlt. libr. sub finem. Hunc Hercules interfecit, bonesq; eius in Græciam abegit, ut est apud Virg. libr. 8. Aen.

ΙΚΑΡΟΜΕΝΙΠΡΟΣΗ

Υπερρεφελος, Μοίρωσ
ησταιος.

ICAROMENIP.

pus, siue Hyperne-
phelus.

Erasino Roterodamo interprete.

ARGVMENTVM.

Qvod suprâ in specie, idem hic in genere tractat. Reprehendit enim in vniuersum omnium hominum tum priuatorum, tum etiam regum ac principū, omnia facta ac studia, siue ea priuata sint, siue etiam ad cultum ac religionem deorum pertineant, præcipuè autem philosophos, ut semper alias, inlectatur, quos indicat non modo circa res humanas incerta ac inculta docere, verum etiam de rebus sublimibus, de mundo, de Deo de providentia diuina, & id genus alijs, absurda atq; impia quædam

quædam tradere, quæ neq; viderint ipsi, neque aliunde cognouerint. Atque hæc omnia sub Menippi nomine, quem aliàs quoq; vt philosophus infestum atq; inimicū exhibet. Hunc enim fingit, cum videret hominum res incertas & ridiculas esse, cupereq; veritatem naturæ ac virtutē cognoscere, ad philosophos sese contulisse. Qui cum multa quidem ac speciosa habitu ac verbis pollicerentur, doctrina autem inter se diuersa atq; aliena quædā traderent, neq; ipsi sibi consentirent, pro veritate nugas quasdam docendo: postremò consilij in opē, de cælo cōscendendo, ac ipsarū illarum rerum experimēto capiēdo cogitasse. Assumptis igitur & affictis alis, Dædali exemplo in cœlū subuolasse: vbi primūm circa Lunam factu ceu diuerticulo quodam, contemplatū esse omnia quæcunque in terris siue publicè siue priuatim & in occulto quoq; geruntur, non modò à regib. & principibus, verū etiam à ciuitatibus, populis diuitib. & plebeijs. Deinde aut in cœlo ea vidisse quæ stultè ac ridiculè Iupiter circa hominum vota, sacrificia, iuramenta & cætera officia dispensanda exercet, quæq; itē alij diij in conuiujs, in cōtionibus, & cæteris, non quidem ipsi agere solent, sed à stultis & imperitis hominib. agere credantur. Vtrobique aut graue de philosophis querelā audiuisse. Nā Lunam quidē de contumelijs quib. ab illis afficeretur, conquestā esse: ppter ea quòd ab alijs lumen furtiuū habere, ab alijs ceu speculū supra Oceanū suspensā esse diceretur. Iocum aut omnē illorū vitā, mores, sectas, habitum, doctrinā, facinora domestica, & linguæ petulantia accusasse: precipuè aut contra Epicureos, vt q; Deos omnino illos negarent esse, incensum fuisse. Porro tituli ratio hæc est, quòd vt Icaro alatus in altū subuolasse dicitur, ita hic Menippus quoq; cœlū alatus conscēdit, vnde & alter titulus *Ἰκαροειδὴς* additur, quasi dicas, eius q; supra nubes ascēdit. In primis memorabilis & ppria descriptio illa Philosophorū est, qua Iupiter in concilio deorū illos depingit. Fuit aut, vt hoc quoq; addamus, Menippus q;dem reuera Cynicus philosophus, natione Phœnix ac seruus natus, de quo Laërtium vide.

Με. οὐ μὲν παλαιὰ σκάνδαλα
 Διὸς ἔστι, καὶ θαυμαστὸν οὐ-
 θῆν, ἅ σοι τὸ παράδοξον τῶν
 λόγων. μὴ θωδοικᾶ πεσφίς.
 ἀτὰρ οὐδὲν ἐθέσθαι μοι πῶς
 πῶν ἄνοστον. οὐτε τῆς λιγύμα-
 κῆ, οὐτε παλαιὰ γυνώσκω
 ἢ ἀεὶ οἰκῆα γῆρ ἡ μοι τὰ
 πῆρα. Εἰ. τοῦδ' ἡ ἡδὴ
 καὶ πῆρ αὐτὸν Δαίδαλον ἐ-
 φηδα, εἴ γε πῶς τοῖς ἀνοῖς,
 ἰλιχίδας ἡμᾶς ἱεράς τις, ἢ
 λοιοῖς ἐξ ἀνθρώπων γυνώσκω-
 κῆ. Μην. ὄρθως, ὅ ἐταῦ-
 ρε, καὶ ἐν ὅσῳ σκοπῆ ἕκαθ'·
 τὸ Δαίδαλον γῆρ ἱενοῖ σό-
 εσμα τῶν πῆρων καὶ αὐτὸς
 ἐμυχανκομῶν. Εἰ. ἄτα,
 ὅ ἄλμυρότατε ποδῶν, οὐκ
 ἐδιδόικας, μὴ καὶ σὺ ποῦ τῆς
 θαλάσσης καὶ ἀπτοῖαν. Μηνί-
 πῆρ τι πῆρα; ἡμῖν, ὅ-
 σπῆρ τὸ ἱερόν, ἀπδᾶξυς
 ἐπὶ τῷ σκαυτοῦ ὀνόματι;
 Μηνίπ. οὐδαμῶς. ὅ
 μὲν γῆρ ἱερόν, ἄτε ληρῶ
 πῶν πῆρωσιν ἱεροσυσφί, ἰπαδὴ

dum ille Icarium? MENIPP. Nequaquam. Si-
 quidem Icarus cum alas haberet cera aggluinas, easque
 quam-

MENIP. Non me clam
 est te iamdudum irridere.
 Neque verò id omnino mi-
 rum, si narrationis novi-
 tas tibi fabulæ videtur as-
 similis. Ceterum ad con-
 scensum nihil mihi erat o-
 pus neque scalis, neque v-
 ti pueri illius in morem
 ab aquila raperet: pro-
 pterea, quòd alæ mihi es-
 sent propriæ. AMIC.
 Iam verò istud quod nar-
 ras, vel ipsum Dædali fa-
 ctum superat. Siquidem præ-
 ter alia, nobis inscientibus
 miluius quispiam aut gractu-
 lus ex homine factus es.

MENI. Rectè, amice,
 neque procul à scopo conie-
 cisti. Etenim illud Dædali
 de alis inuentum ipse quo-
 que sum machinatus.

AMIC. At interim, om-
 nium audacissime, non ve-
 ritus es ne tu quoque alicubi
 in mare delapsus, Menippeū
 aliquod pelagus tibi cogno-
 mine redderes, quemadmo-

ἰσχυρὰ τελευτῆς πῆς ἢ ἡλιου
 ἰκάνῃ ὅτι ἀνυ, περισφύνας,
 ἀνότως κατέπεσον ἡμῶν ἃ.
 κίρατα λῶ τὰ ὠκυπέδα.

ΕΤ. πῶς λέγεις; ἴδου ἦ
 οὐκ οἶδ' ὅπως ἤρμα με πῆσ.
 ἄγας πῆς τῶ ἀλύθῃαν τῆς
 διηγήσεως. Μὲ, ὅδε πως ἀντ'
 ἰνυρὲθυ συναδῶν, ἔτι γῶ
 πατ' ἡβριδῶν, ἀπ' ἡμῶν ἀν-
 τῶς ὠκυπέδαι τὰ πῆσ. μέλ-
 λον δὲ καὶ πᾶσιν ἐξβῆς τῶ
 ἰπίνοιαν, ἢ ὅτι σχολῆ, δίαμι.
 ΕΤ. πάντ' ἴδου, ὡς ἰθὺ ὅτι με.
 τῶρος ἄμι τὸ π' ἰθὺ, καὶ
 πῆς τὸ τέλος ἴθὺ λέχνηα ἢ
 ἀπρῶστος. μὴ, πῆς φίλιου,
 με πῆσθις, ἀνο πῆς ἢ διηγή-
 σιας, ἐκ τ' ὄτων ἀπυρ' ἡμῶν.
 Μὲ, ἀνο τῶν. ὅ ἦ ἀσῆρ
 κατὸ θέαμα, λέχνηότα φίλον
 ἰκαταλιπῆν, καὶ ταῦτα, ὡς
 οὐ φῆς, ἐκ τῶν ὄτων ἀπυρ
 ἡμῶν. ἰθὺ ἦ, ἰθὺ δὲ
 τελευτῆς ἰθὺ τῶν τὰ κατὰ ἦ
 βίον, γλοῖα καὶ ταπεινῶ,
 καὶ

MEN. Auscultis igitur. ^d Neque enim ciuile fuerit, si
 spectem amicum ore hianti relictum, cumque quemadmo-
 dum tu ais, ab auribus suspensum. Ego igitur cum expendens
 ea que sunt in vita mortalium, protinus omnes res humanas

✓ 3 reperissem

quamplurimum ad solem
 esset liquefacta: defluxis
 alis non mirum si decidit.
 At nobis cura ullam ceram
 erant penna. AMIC.
 Istud quod fieri potuit? Iam
 enim haud scio quo pacto
 paulatim me adducis ve
 vera videantur que nar-
 ras. MEN. Ad hunc
 ferme modum: Aquilam
 egregie magnam, tum aus-
 tem ex vulturem validum
 arripui. His cum alas vo-
 na cum ipsis brachijs præ-
 secuissem. Quin potius,
 si vacat, totius committē
 rationem ordine tibi per-
 censebo. AMIC. Mihi
 quidem vel maxime vacat,
 adeo sublimis à sermone
 tuo pendeo: iamque ad
 narrationis finem inhio.
 Ne verò me negligas, per
 Iouem amicitia præsidem,
 auribus in aere suspensum
 ob tuam narrationem.

καὶ ἀδύτατα τὰ ἀνθρώπων·
 ἀδύτα ἐν αἴσῳ, ἀποδύς
 διό, καὶ ἀρχαὶ καὶ δυνάστε-
 ας, κατατρονύσας αὐτῶν,
 καὶ πῶς ὡς ταῦτα σπου-
 δὴ, ἀσχολιὰν τῶν ἀληθῶς
 σπουδαίων ἑπιλαβῶν, ἀ-
 ναυδῆται, καὶ πῶς τὸ
 πᾶν ἀναδῆται ἐν ἐπι-
 μύῳ. καὶ μοι ἐν ταῦτα
 πολλὴν τινα ὑπᾶρξιν πῶς
 ἀρχαίαν, πρῶτον μὲν αὐτὸς
 οὐκ, ὁ ἄπο τῶν ἑσπέρων
 λαοῦν μὲν καὶ λόγῳ. οὐ
 γὰρ ἔχω ἐν ἑαῖν, οὐδὲ ὅς
 πως ἔχῃ, οὐτὲ τὸν ἀνε-
 μιουροῦν, οὐτὲ ἀρχὴν,
 οὐδὲ ὅ, τι τὸ τέλει δειν
 αὐτῶν. ἔσονται δὲ κατὰ
 μίαν ἰστορικῶν πολλὴν
 μᾶλλον ἀρχῶν ἑπιλαβῶν
 μὲν. ὅς τε γὰρ ἀείρας
 ἔσονται ὡς ἐτυχεῖν οὐρανὸν
 ἀνθρώπων, καὶ τὸν
 ἥλιον αὐτῶν, τί σοι καὶ
 ἀρα, ἐσθῶν ἀδύτα. μά-
 ρισα δὲ τὰ κατὰ πῶς οὐκ
 ἔσονται, ἀλλὰ μοι, καὶ ναυτι-
 λῶς ἑπιλαβῶν κατὰ πῶς
 ἔσονται. καὶ τὸ πολλὰ αἰ-
 χῆς τῶν σκληρῶν ἀποφύ-
 τῶν

reperissem ridiculas, humi-
 les, instabiles, nempe opes,
 imperia, magistratus: con-
 temptis his, et atque horum
 studio, adiectione animo ad
 ea que verè sunt bona: con-
 natus sum ab his tenebris
 emicare, et ad universita-
 turam suspicere. Et atque
 hic mihi multam attulit
 hesitationem, primum hic
 ipse qui à sapientibus ap-
 pellatur mundus. Neque
 enim inuenire poteram, ne-
 que quo pacto factus suis-
 set, neque quo opifice, ne-
 que quod esset ilius vel
 initium, vel finis. Deinde
 cum particulatim contem-
 plarer, multò etiam magis
 ambigere sum coactus, quip-
 pe qui viderem stellas teme-
 rè per cælum discitlas. Tum
 solem ipsum, quid tandem
 esset, scire gestiebam. Sus-
 per omnia verò, que luna
 accidebant, mihi videban-
 tur absurda, ac planè mira:
 putabamque causam alia-
 quam arcanam et inex-
 plicabi-

τὸν τινα τὴν αἰτίαν ἔχον ἐ-
 δουκίμασον. οὐ μὲν ἀπὸ καὶ
 ἀσπραὴν ἀγρίαζε, καὶ βρον-
 τὴν λατὰρ φράζεζε, καὶ ὑπὸς
 ἢ χιθῶν, ἢ χάλια καταφραζέ-
 ζε, καὶ τὰ αὐτὰ ἀναίνασα πον-
 τα, καὶ ἀτίμητα λῶ. ἐνοῦ
 ἐπὶ δὲ οὗτο ἀνείμω,
 ἀουρον ἢ πινάμβασον, πα-
 ρὰ τ' εὐλοσόφων ἵσταρ τὰ
 τα ἕκαστα ἐκμαθῆν. ὡ μὲν γὰρ
 ἐνείνους πᾶσι καὶ ἔχον ἄρ ἂ
 πᾶν τὴν ἀνάστασιν. οὗτο δὲ
 ὄντος ἀείνους ἐπιμαζέωμεν
 αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ τεκμηριασθῶ
 πείσαντι τε συνθροώτητι,
 καὶ χάρις ἀργότητι, καὶ γα-
 νείον, βαθυτήτι (μαθὰ γὰρ ὅτι
 ψαγόρα τινος, καὶ ἔρανον ὄν-
 μων οἱ ἀνθρώποι αὐτίκα μοι
 λατρεψάμεν) τούτοις ἐχθ-
 εῖς ἐμαυτὸν, καὶ συχρῶν ἀρ-
 γείων, τὸ μὲν αὐτῶν ἢ δὲ
 λατὰρ ἀπὸν, τὸ δὲ ἀσπῶν
 ἀπὸ δὲ ἀπὸν, ἐπὶ λατὰρ αὐτῶν τ' ὄ-
 ντας δομοπονησάμενος, ἄξι-
 ου

plicabilem esse, cur illa
 subinde speciem formamq;
 variaret. Quin etiam fulgur
 emicans, tonitru erumpens,
 tum pluvia, nix grando, è
 sublimi demissa videbantur
 hæc quoque omnia coniectu
 difficilia, quæ nullis no-
 tis deprehendi possent. Ita-
 que cum ad eum modum
 essem affectus, optimum fa-
 cturacus sum, ut horum v.
 numquodque à philosophis
 istis perdiscerem. Siqui-
 dem existimabam illos ve-
 ritatem omnem docere pos-
 se. Quare cum ex illis præ-
 stantissimos delegissem, quæ-
 tum mihi coniectare lice-
 bat, è vultus austeritate, èq;
 coloris pallore, ac barbæ
 profunditate (mirum enim
 vix mihi ex ipso protinus a-
 spectu sublimiloquos quos-
 dam, & caelestium rerum
 peritos viros præ se ferebāt)
 his vbi memet docendum
 tradidissim magna pecunia
 (quam partim euestigiò præsentem numeravi, partim
 tum me persolutorum sum pollicitus, vbi ad philo-
 sophiæ summam peruentum esset) non f grauarbar

V 4 erectus

ου μιτρωρολιοςχης τὴ δι-
 δασκεσθαι, καὶ πῶ τῶν ὁ-
 λων ἀκόμοισιν βαταμα-
 θῆν. οἱ δὲ τῶν ἄρα-
 ἰσθησῶν με τῆς παλαιᾶς ἑ-
 κένης ἀγνοίας ἀπαμαξῶσα,
 ὥστε καὶ ἐς μέσους ἀφεί-
 ας φέραντων ἰνέβαλλον, ἀρ-
 χῶς τινος, καὶ τέλη καὶ ἀ-
 τόμους καὶ κῆρὰ, καὶ ὕλας
 καὶ ἰδέας, καὶ τὰ τοιαῦτα ὁ-
 σμημέρα με καταχέοντων.
 ὃ δὲ πάλαι ἔμοι γ' οὐδ' ἔ-
 λον χαλεπώτατον, ὅτι μη-
 δὲν ἄτρωθ' βατίρω λειον-
 τῶν ἀκόλουθον, ἀλλὰ μαχό-
 ρῶτα πάλαι, καὶ ἔκτρα-
 τία, ὁμως πάθειοτα τὴ με ἡ-
 ξίω, καὶ πῶς τὸν αὐτῶ
 λόγον ἔκαστ' ἰπαγαμ' ἰπ-
 ρῶνδ'. Et. ἄπορον ἦ-
 γῆς, ἢ ἑσφοῖ ὄντων οἱ ἀν-
 φῶν, ἰσμοίασιν πῶς αὐτῶν
 πρὶ τῶν ὄντων, καὶ οὐ τὰ αὐ-
 τὰ πρὶ τῶν αὐτῶν ἰδοξα-
 ζον. Μένει. καὶ μὲν, ἢ
 ἰτῶρε, γηλάσῃ, ἀπὸ σ' τῶν τε
 ἀλασθέντων αὐτῶν, καὶ πῶ ἰν
 τῆς λόγους ἰραβουρρίαν οἱ γε
 ἀπῶτα μὲν ἐπὶ γῆς βιθ-
 κῶτα,

erectus adnugas doceri, &
 vniuersi dispositionem dis-
 scere. At illi tantum ab-
 erant vt me pristina libe-
 rarent inscitia, vt in maio-
 res etiam dubitationes con-
 iecerint: principia nescio
 que, ac fines, tum insecabi-
 lia, mania, syluas, ideas, at-
 que id genus alia mihi quo-
 tidie offundentes. Verum il-
 lud interim mihi videba-
 tur omnium esse grauissi-
 mum, quod cum nihil inter
 illos conueniret, rerum pu-
 gnantia diuersaque inter se
 omnia loquerentur: tamen
 postulabant vt sibi fidem
 haberem: ac ad suam quisque
 rationem me conabatur
 adducere. AMIC.
 Rem absurdam narras, si vi-
 ri cum essent sapientes, in-
 ter sese de rebus factiosè dis-
 sidebant, neque de iisdem
 eadem probabant. MEN.
 Et qui videres, amice, si au-
 dieris illorum arrogantiam,
 & in differendo prodigi-
 osam confidentiam: qui
 quidem cum humi ingre-
 derentur,

ἔστω, καὶ μηδὲν τῶν χαμαὶ
 ἔρχομεθα ἡμῶν περιέχου-
 τον, ἀπὸ δὲ ὄξυτερον τὸ πη-
 σιον διδορκότων, ἐνιοὶ δὲ ἰσθ-
 μῶς ἢ ἀργίας ἀμβλυόφλου-
 τον ὁμῶς ἔραν ἢ τὴν πέρατα
 διορᾶν ἔφασκον, καὶ τὸν ἡ-
 λιον περιεμέτρουν, καὶ οὕτως ἵπ-
 τῶν σελήνης ἐπιβάτων, καὶ
 ὡσπερ ἐκ τῶν ἀστέρων κατα-
 πύοντων, μετὰ τε αὐτῶν
 καὶ σχήματα διεξήσαν, καὶ
 ποικίλεις, ἀτύχοι, μηδὲ ὁπός-
 σοι εἰς οὐρανὸν Μεγαρόθεν Ἀθῆ-
 ναίῃ ἄσιν, ἀειδῶς ἐπιστά-
 μνοι, τὸ μεταξὺ τῆς σελήνης
 καὶ τῆς ἡλίου χάσμα, ὁμόσπον-
 ῆν τεχῶν τὸ μέγεθος, ἐτόλ-
 μαρ λέγειν, ἀπὸ τῆς ὕψους,
 καὶ θαλάσσης βάθος, καὶ γῆς
 πειρώδους ἀναμτροῦσθαι, ἕ-
 τι δὲ ἰσχυρὸς καταγράφου-
 σθαι, καὶ πρῶτα ἐπὶ τετρα-
 γώνοις ἰσοσχηματίζοντων,
 καὶ σφαιρᾶς τινὰς ποικίλας,
 τὸν ἔραν ὁ δὴ ἴσθιν αὐτῶν ἐπι-
 μτροῦσθαι, ἔπειτα δὲ ἑξ-
 κῆνο πῶς ἐν ἀγνωμορ αὐτῶν,
 καὶ

derentur, nihilōq; praestan-
 tiores essent nobis qui super
 terram ambulamus, ne cer-
 nentes quidem acuius quàm
 quiuis alius adstans, non-
 nulli caecutientes etiam se-
 nio atque inertia: tamen
 ☉ cæli terminos perspicis
 cere sese profitebantur: so-
 lem quoque ipsum dime-
 tientes: ☉ ea quæ supra lu-
 nam sunt, aggredientes.
 Ac perinde quasi ex ipsis
 delapsi stellis, ita ☉ magni-
 tudinem illarum ☉ figu-
 ram explicabant. Ac sæpe-
 numero cùm fortè ne illud
 quidem certò scirent, quot
 stadijs à Megara abessent
 Athenæ: tamè spacium quod
 interest inter solem ☉ lu-
 nam, quot esset cubito-
 rum, audebant pronuncia-
 re: tum aëris altitudinem,
 maris profunditatem, terræ
 ambitum dimetientes. Ad
 hæc circulos depingebant,
 ac triangulorum figuras
 super quadrangulos indu-
 centes: neque non sphaeras quasdam picturatas, cælum
 scilicet ipsum metientes. Iam verò illud an non insulsum,

καὶ παντελῶς τετραμαχρον,
 τὸ περὶ τῶν οὐρανῶν ἀδύ-
 νατον λέγοντας, μηδὲν ὡς ἔ-
 κείνους ἀρροῦνθαι, ἀλλ'
 ἡμεῖς ἰσχυροτέρους τε, καὶ μη-
 δελίαν ἴσιν ἄποιναι ἡμῶν
 Βολῆν ἀπειρημέναν, μο-
 νοουχὶ θεομνηστικούς, μὴ
 θρονῶν μὲν αὖ τὸν ἥλιον, κα-
 τὰ τὴν ἀστρονομίαν, καὶ τὴν οὐρανίαν.
 Ἰσχυροτέρους δὲ τοὺς ἀσ-
 τράς, καὶ τὸν ἥλιον, καθάπερ
 ἰμνησάμενοι, τὴν ἰκμάδα ἐν
 τῆς φαλαγγῆς ἀνασπῶντες,
 καὶ ἅπαντα αὐτοῖς τὸ ποτὸν
 ἐξῆς διανεμόμενοι, τὴν μὲν
 γὰρ ἐναντιότητα, ὅπου τῶν
 λόγων, ῥᾶδιον καταμα-
 θῆναι, καὶ σὺν πᾶσι πρὸς θεῶν, ἢ
 ἐν γατόνῳ δὲ τὰ λόγια
 τα, καὶ μὴ πάντων ποτὸν δι-
 σπῶντα, πρῶτα μὲν γὰρ αὐ-
 τοῖς ἢ περὶ τοῦ λόγου γὰρ
 μηδὲν ἀπορῶν, ἢ γὰρ τοῖς μὲν
 ἀρροῦνθαι τε καὶ ἀνασπῶντες
 εἶναι δοκῆ, οἱ δὲ καὶ τὸν ἀν-
 τιστοιχῶν αὐτοῦ, καὶ τῆς κα-
 τὰ τὴν ἀστρονομίαν τὸν ἥλιον ἅπαντα
 ἐν τῶν λόγων. οὐς καὶ μὴ

& insignis arrogantiæ, quod
 cum de rebus usque adeo in-
 certis loquantur, nihil ta-
 men ita proponunt, quasi
 coniecturis ducantur: ve-
 rum supra modum conten-
 dunt, neque illum vincen-
 di locum alijs relinquunt:
 tantum non iureiurando cō-
 firmantes. Solem massam
 esse candefactam: incoli
 Lunam: stellas aquam po-
 tare, idq; Sole veluti funula
 quadam per funem demis-
 sa vaporem è mori attra-
 hente, atque illis omnibus
 ordine potum distribuente.
 Nam quanta sit in dictis
 pugnantia, id haud diffi-
 cile fuerit cognoscere. Iam
 mihi spectata per Iouem,
 num illorum decreta in-
 ter se consentiant, ac non
 magis longissimis distita in-
 teruallis: quandoquidem
 primum de ipso mundo va-
 ria est sententia: cum alijs
 & ingenitus, & nunquam
 interiturus esse videatur:
 rursus alijs & opificem ille
 eius, & fabricandi modum eloqui sine ausu. Quos
 equidem

ἀνα ἰθαύμαστον, θιδὸν μυσ-
 τικὰ, τεχνίτων τῶν ὀλομ-
 ευσάντας, οὐ κτισθῆσθας
 ἀ, οὐτὶ ὀδὸν κίμων, οὐτὶ ὀ-
 που ἰσῶς, ἕκαστα ἐκινεταίνε-
 το. καὶ ὅτι πρό γε τῆς ὀ-
 πάντας γρησίως, ἀδυσά-
 τον καὶ χέρον καὶ τόπον ἐ-
 πινοῶν. Εἰ. μάλα τινὰς, ὃ
 Μήνικε, τοι μὲν τὰς, καὶ θαυ-
 μαστοίους ἀνδρας λέγεις.
 Μί. τί δὲ εἰ ἀκούσθας, ὃ
 θαυμάσιον, πρὶ τῆς ἰδίων καὶ
 ἀσωμάτων, ἀδυσχεροῦται,
 ἢ τοὺς περὶ τῶν πῶτος τε
 καὶ ἀπέρον λόγους; καὶ ἔ-
 αν καὶ αὐτὸ μανθῆ αὐτοῖς
 ἢ μάχη, τοῖς μὲν τέλει τὸ
 πᾶν χειράφρασι, τοῖς δὲ
 ἀπλῆς τοῦτο εἶν ἑσπλάμ-
 βάνουσι. ὃ μὲν ἀνὰ καὶ
 πομπόλους τινὰς εἶν ἰδὸς
 λόγους ἀπεφαίνοντο, καὶ τῶν
 ἀς περὶ ἰνὸς αὐτῶν ἄσχε-
 ρουσαν κατεγίνωσκον. ἔ-
 τερ. ὃ τίς, ἐκ ἑρῶν ἰνὸς
 ἀνὴρ πῶτος, τῶν ὀλομ πα-
 τέρα εἶν ἰδὸς αὐ. περὶ μὲν
 ἔ-

sum alius, nescio quis vir, haudquaquam amicus paci,
 † bel lym rerum omnium parentem esse censebat. Nam de

equidem cum primis admi-
 rabar: propterea quod cum
 Deum quendam rerum om-
 nium opificem præposuissent,
 nõ illud etiam adderent, vel
 unde is esset profectus, aut
 ubi loci consisteret cum om-
 nia fabricaretur. Nam ante
 vniuersi exortum non pos-
 sis vel tempus vel locum
 imaginari. AMIC. Pro-
 fus audaces quosdam, Me-
 nippe homines, ac prodigio-
 rum auctores mihi narras.

ME. ^h Quid autem si iam
 audias, vir optime, quæ dis-
 serant & de ideis, & de in-
 corporeis: tum quæ de fini-
 to & infinito uogantur? Nam
 & his de rebus acriter inter
 se digladiantur, dum alij fi-
 ne circumscribunt vniuer-
 sum: alij contra finem il-
 lud nescire existimant. Quin
 insuper quidem ex istis com-
 plures esse mundos demon-
 strabant, damnantes eos qui
 de hoc veluti vno quopiam
 illorum disputarent. Rur-

ἔφ' τῶν θεῶν τί καὶ καὶ λέ-
 γαν; ὅπου τις μὴ ἀειμῶς
 τις, ὁ θεὸς λέω, οἱ δὲ κατὰ λυ-
 πῶν καὶ χλωπῶν καὶ πλο-
 τάνων ἰπόμνωτο. καὶ οἱ μὴ
 τὸς ἀπὸς ἅπαντας θεὸς ἀπὸ-
 λῶσαντο. ἐνὶ μόνῳ τῶν τῶν
 ὄλων ἀρχὴν ἀπερμεν, ὡς
 ἄρμα καὶ ἀχθροδαί μιν, το-
 σαύτω ἀρχὴν θεῶν ἀκού-
 τα. οἱ δὲ ἔμπροσθεν ἐπιδαψι-
 νόμοι, ποικίλοι τε ἀδού-
 ἀπεφανοί, καὶ διηλόμοι, ἢ
 μὴ τινα, πρῶτον θεῶν ἐπε-
 κάου, τις δὲ τὰ δούτρεα
 καὶ τρίτα ἔννομον τῆς θεότη-
 τος. ἔτι δὲ οἱ μὴ ἀτάμας
 τὸν τι καὶ ἀμορφον ἕγου-
 ῶν, τὸ θεῶν, οἱ δὲ, ὡς πε-
 ρισώματ' ἀδού διψοῶν-
 ῶ. ἔτα καὶ προνοῖ τῶν
 κατ' ἡμῶν πραγμάτων ὁ πᾶ-
 σιν ἰδόντων οἱ θεοί, ἀμ' ἢ
 σὰν τινες, οἱ τῆς συμπαθείας
 ἐπιμεθεῖας αὐτὸς ἀφιστῶν,
 ὡς περ ἡμῶν ἐθέλων ἀπ-
 λῶν τῶν κερδωρῶν τὸς
 παρενημότας· ἔδην ἔδ' ὅτι
 μὴ τις λωμικῶς δουροφύ-
 μασιν

eos inducunt, quam cuiusmodi in comædijs induci solent
 satelliua.

dijs quid iam attinet lo-
 qui? cum his Deus esset nu-
 merus: illi rursus per ca-
 nes & anseres ac platanos
 deicerent: deinde alij reli-
 quis omnibus dijs expulsis,
 vni soli rerum omnium im-
 perium tribuebant, ita ut
 mecum etiam animo discru-
 ciarer cum tantam audi-
 rem decorum inopiam. Edi-
 uersò alij liberaliores, mul-
 tos deos faciebant: ac dis-
 sectis illis, hunc aliquem
 primum deum appellabant:
 his secundas aut tertias di-
 uinitatis partes tribuebant.
 At hæc alij incorporeum
 quiddam & informe pu-
 tabant esse numen, alij
 corpus esse imaginaban-
 tur. Deinde non omnes
 erant in hac opinione, ut
 putarent dijs esse eundem res
 mortalium: verum erant
 nonnulli qui eos omni cu-
 ra liberantes, haud aliter at-
 que nos consueuimus ætate
 defectos à ministerijs di-
 mittere: nihilo aliusmodi

μασιν ἰσικότητας αὐτὸς εἰσάς
 γοιρ. ἔνιοι δὲ ταῦτα πάντα
 ἀπεβάλλον, ἔθ' ἢ τὴν ἀρχὴν
 εἶπ' ὅτις τινὰς ἰατρῶν, ἀπὸ
 ἀδικοποδῶν καὶ ἀνηγεμόνων
 ἔρριπτον τὸν λόγον ἀ-
 πιλίμπανον· τοὶ γὰρ τοὶ ταῦ-
 τα ἀκούων, ἀπιστεῖν μὲν ἐκ
 ἰτόμου ὑψιδρμῆ τας τῆ
 καὶ ἠόργείοις ἀνβάσιν, ἢ
 μὴ ἄχον γέσπιν τῶν λόγων
 πρῶτον, ἀντίληπὸν τι
 αὐτῶν ἔροισι, καὶ ἰατρῶν
 μὴ δαμῆ περιτριπόδων.
 ὅσα δὲ τὸ Ὀμηκεδὸν ἱκανο
 ἀτιχῶς ἴπασχον. ποσά-
 κισ μὲν ἔρ ἀνάρμυτῶν ἰσίδων
 τινὶ αὐτῶν, ἔτερον δὲ μὴ
 θυμὸς ἔρκεν· ἐφ' οἷς ἀπα-
 σιν ἀμυχανῶν, ἐπὶ γῆς μὲν
 ἀπόδοσά τι περὶ τῶν ἀ-
 λυθῆς ἀπερίγνωστον. μίαν
 δὲ τῆς συμπάσης ἀρείας ἀ-
 παδαζὼν ἀμὴν ἴσίδων, εἰ
 αὐτὸς ἠερθεῖς πος, ἀ-
 νιλοισι εἰς τὸν ὑρανόν· τότε
 δὲ μοι παρέχε τὴν ἐπιδικα
 μάριαν ἢ καὶ ἢ ἐπιθυμία,
 καὶ

tione additis, in cælum ascenderem. ¹ Eius rei consi-
 sciendæ spem mihi præbuit primùm ipsa cupiditas :

satellitia. Iam alij super-
 rantes hæc omnia, ne esse
 quidem ullos omnino deos
 credebant : sed mundum
 nullo domino, nulloq; du-
 ce temerè ferri sinebant.
 Atqui cùm hæc audiebam,
 verebar non habere fidem
 viris altisfremis, ac probè
 barbatis : neque tamen in-
 ueniebam ad cuius dicta
 me verterem, ut aliquam
 illorum sententiam nan-
 ciscerer irreprehensam, ac
 nequaquam ab alio subuer-
 sam. Itaque planè tandem
 Homericum illud mihi vñ
 veniebat. Nam sæpenume-
 rò animus incitabat, ut huic
 alicui illorum crederem,
 sed me mens diuersa veta-
 bat. In quibus omnibus
 cùm perplexus hæsitarem,
 desperabam futurum ut su-
 per his verum aliquid in
 terris audirem : cæterùm
 vñica tantùm via, vñiuer-
 sa dubitatione liberari posse
 se, si ipse alis aliqua ra-
 deinde

καὶ ὁ λογοποιὸς Αἴσωπος, αὐτοῖς καὶ λαυθαροῖς ἐνίστη, καὶ λαμυλοῖς βάσιμον ἀπερῶν τὸν οὐρανόν. αὐτῶν μὲν οὐδ' ὑπερφυσία ποτε, οὐδ' ἐμὴ μηχανὴ δαίμων. τὸν ἄνω μοι καταφανέτο, ἢ ἡ γυψὸς ἢ αὐτοῦ πτεροῦ μένυσσρα (ταῦτα γὰρ μόνα εὐλαϊστὰ πτεροῦ μὲν ἄνθρωπίνου σώματι) τάχα ἂν μοι τὴν πύραν περὶ γυψῶσα. καὶ δὲ συμβῶν τὰ ὄρνα, θατέρου μὲν τὴν δεξιᾶν ὑπερῶσα, τοῦ γυψὸς δὲ τὴν ἄνω ἀπέκτεμον, ἐν μάλα. ἄρα εὐλαϊστὰς, καὶ λατὰ τοὺς ἄνω πτεροῦσι καρτερῶς ἀρμολογῶν, καὶ πτεροῖς ἀνθρώποις τοῖς ἀνωπτεροῖς λαβὰς τινὰς χερσὶ παρασκευάσας, ἐπὶ ὀμῶν ἑμαυτοῦ, τὸ πρῶτον ἀναπηρῶν, καὶ ταῖς χερσὶν ὑπερῶν, καὶ ὡσπερ οἱ γυψῶν, ἐπιχαμικτῶς ἐπαρόρῳ, καὶ ἀκροβατῶν ἅμα μετὰ τῆς πτεροῦσι. ἐπεὶ δὲ ἀνέβη μοι τὸ πρῶτον,

deinde fabularum scriptor
 m Aesopus: n qui aquilis ac
 scarabeis, interdum o cas
 melis caelum potuisse
 demonstrat. Verum ut mi-
 hi ipsi alae prouenerent ali-
 quando, id nulla ratione
 fieri posse uidebatur: ceter-
 rum si uulturis aut aquis
 lae alas induissem (nam has
 solas sufficere ad humani
 corporis modum) futurum
 forsitan ut mihi succederet
 experientia. Itaque o cor-
 reptis auribus, alicui dextram
 alam, porro uulturi sinis-
 tram amputaui: idq; admo-
 dum scite. Deinde quum
 obligassem, humerisq; lo-
 ris validis accommoda-
 sem, tum summis pennis an-
 sas quasdam manibus inse-
 rendis addidissim: mei i-
 pfius periculum faciebam,
 primum subiliens, ac ma-
 nibus interim subseruiens,
 o anserem exemplo pau-
 lum adhuc a terra volatu
 me sustollens, inter volan-
 dum summis interim per-
 dibus ingrediens. Postea quum res ex animi sententia sua
 cederet;

πρᾶγμα, τομυρότερον ἤδη
 τῆς πάρας ὑπόμην, καὶ ἀ-
 νελθὼν ἐπὶ τῷ ἀκρόπολι
 ἀφῆκα ἐμαυτὸν κατὰ τοῦ
 λιμνοῦ, φέρων ἐς αὐτὸ τὸ
 θέατρον. ὡς δὲ ἀνιδυῖως
 κατῆλθον ὑψὺ καὶ ἤδη καὶ
 μίττωρα ἐφρόνου, καὶ ἀ-
 ρας ἀπὸ Πάρνηθ^ο ἢ ἀπὸ
 Ἰωνίου, μέχρι Γερανίας ἐ-
 πίτομην, ἔτι ἐκείθεν ἐπὶ
 τὸν Λιροκόεινον ἄνω, ἔτα
 ἐπὶ Φολόης καὶ Ερυμάν-
 θου, μέχρι πρὸς τὸν Ταύρον.
 ἤδη δὲ οὐδὲ μοι τοῦ τομυ-
 ρατ^ο μὲνελτιμίου, τί-
 λεός τε καὶ ὑψιπέτης γυρό-
 μ^οθ^ο, ἐκ ἔτι τὰ νοσῶν ἐφρό-
 νου, ἀπὸ ἐπὶ τὸν ὄλυμπον
 ἀναΐας, καὶ ὡς ἐνὶ μάλα
 κίφος ἐπισιτισάμ^οθ^ο, τὸ
 λοιπὸν ἔταρον ἐνὸν τῷ ἕρα-
 νῷ, τὸ πρῶτον, ἐπιχρῶν
 ἐπὶ τῷ βάθει, μετὰ δὲ, ἐφ^ο-
 ρον καὶ τὸν ὑμῶν. ἐπὶ δὲ
 κατ' ἐπὶ τῷ ἤδη τῷ σελήνῳ
 ἐγγύθεν, πᾶσι τοῦ τῶν νε-
 φῶν ἀρπάζουσι τοῦ ὄλυμου λέμ-
 νοντος ἐμῶν^ο, καὶ μέλιτα
 κατὰ

cederet, iam audacius etiam
 experimentum aggrediebar:
 consensuq; arce demisi me-
 ipsum per praecepta, atque
 inde in ipsum ferebar thea-
 trum. Mox ubi nullo peri-
 culo deuolasssem, sublimia
 iam & ardua cogitare ce-
 pi: ac tollens me à Parnetho
 siue Hymetto, ad Ge-
 raniam usque volabam Rur-
 sum inde Aero corinthum
 subuolau: deinde supra
 Pholoen & Erymanthum
 ad Taygetum usque. Er-
 go quum tandem audax
 facinus satis essem medita-
 tus, iamq; perfectus & ala-
 tiuolus euasisssem, non am-
 plius de pullis imitandis
 cogitabam: verum con-
 scenso Olympo, cibo quam
 leuissimo passus, inde re-
 cta in caelum tendere ce-
 pi: initio quidem obortias
 eulorum vertigine ob pro-
 funditatem: & postea feres-
 bam & hoc quoque facile.
 Verum ubi iam ipsi lune
 vicinus essem, plurimumq;
 nubium essem emensus: sentiebam me defatigatum, ma-
 xi m' em

κατὰ τὴν αἰετῶν πτέρυ-
 γα, τὴν γυτίνω. ἤσκησας οὖν, καὶ καθέλομαι ἐπ' αὐτῆς, διασπαρόμενος, ἐς τὴν γῆν ἀνωθεν ἀρβύλων, καὶ ὡσπερ ὁ τοῦ Ομήρου Ζεὺς ἐκείνῳ, ἄρτι μὲν τὴν τῶν ἰπποπόλων Θρηκῶν καθορόμενος, ἄρτι δὲ τὴν Μυσῶν, μὲν δὲ λόγον δὲ, ἂν δόξαι μοι, τὴν Ἐμάδα, τὴν Περσίδα καὶ τὴν Ἰνδικήν· ἐξ ἅν ἀπάντων ποικίλης τινὸς ἰδούης ἀντιμυλάμενος. Ἐγὼ οὐκοῦν καὶ ταῦτα λόγοις ἄρ, ὧν Μεσίππῃ, ἵνα μὴ καθ' ἕνα ἐκτραπέμεθα τῆς ἀπλημίας. ἀπ' ἧ τὸ σοὶ καὶ ὀλοῦ πάργρον ἰσόρυτα, καὶ τοῦτο ἀδωμορ. ὡς ἔγωγε οὐκ ὀλίγα πρὸς ὀλοῦ ἀκούσασθαι, σχήματ' ὡς εἴης τε, καὶ τῶν ἐπ' αὐτῆς ἀπάντων, οἷά σοι ἀνωθεν ἐπισκοποῦντι καταφαίντο. Μεσίππῃ, καὶ ὀρθῶς γῆ, ὧ ἔταρρε, ἀκῆσας, διότι, ὡς οἶόν τε, ἀναβάς ἐπὶ τὴν οὐρανὸν, ὧ λόγῳ συναποδύμεσ τε,

ximè in ala sinistra, nempe vulturina. Huc igitur perdiverti, ac super eam insidens quiescebam: in terram interim è sublimi respiciens, neque secus quam Homericus ille Iupiter, nunc bellacium Thracum regionem despiciens, nunc Mysorum, mox (si libuisset) Graciam, Persidem, Indiámque: ex quibus omnibus varia quadam voluptate perfundebar. AMIC. Ergo ista quoque narrabis, Menippe, ne vlla prorsus peregrinationis parte fraudemur: quin potius siquid obiter in itinere conspexisti, fac vi hoc quoque sciamus. Nam ego sanè haud mediocria dicturum te expecto, de terræ forma, deq̄ omnibus quæ in terra sunt, huiusmodi tibi visa sunt ex alto contemplanti. MENIPP. At tu quidem rectè coniectas, amice. Quamobrem quatenus licet, conscensa luna inter narrandum peregrinanti comes esto, si

mulq̄

καὶ σωτησιόποιε τὴν ὄνην τῶν
 ἐπὶ γῆς διάθισιν. καὶ πρῶτον
 γί μοι πάντων μικρὰν ἰδέουσαν
 τινὰ τὴν γῆν ὀρέξην, πολλὴν ἡέ-
 ρω δ' ὀρεῶν βραχυτέραν,
 ὡς ἐγὼ ἄφρον καὶ ἀνύψας, ἐπὶ
 πολλὴν ἀπόρρον, πρὸς εἶν τὰ τυλι-
 κὰ τὰ ὄρη, καὶ ἢ τοσαύτη θά-
 λασσα. καὶ εἴ γε μὴ τ' Ῥοδίων
 Κολοσόδρον ἰθυσάμενον, καὶ τὸν
 ἐπὶ τῆ Φάρω πύργον, εἰ ἴοι,
 πάντεως ἄν με ἢ γῆ δίδεας
 θε. νῦν δ' ἵταῦτα ὑψηλὰ ὄντα, καὶ
 ἴστανεσηκότα, καὶ ὁ Ωκεανὸς
 ἡρέμα πῶς τὸν ἥλιον ἵποσι-
 βῶν, διεσέμαινέ μοι γῆν εἶν
 τὸ ὀρέω μῦρον. ἐπὶ δὲ ἅπαξ τὴν
 ὄψιν ἐς τὸ ἀτρεῖς ἀπηρεσά-
 μενον, ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων
 βίη ἴδῃ μοι καταφαίνετο, ὅ
 κατὰ ἔθνη μόνον, καὶ πόλεις
 ἀπὸ καὶ αὐτοὶ ἄφως, οἱ πλείου-
 των, οἱ πολλοὶ μῦρον, οἱ γενο-
 γῆν ἴδῃ, οἱ δικασίμοιοι, τὰ γυ-
 ναῖκα, τὰ θεία, καὶ πάνθ' ἅ-
 πλως ὅποσα τριφά ἰείδωρ
 ἔρρα. Et. πάντεως ἀπί-
 θανα φῆς ταῦτα, καὶ αὐτοῖς
 ἴπιναν

summatim dicam, quicquid tellus educat alma. AMIC. Ista
 quæ nunc dicis, haudquaquam sunt verisimilia, ac secum
 pugnan-

ἀφαντία. ὅς ἦ ἀρτίος, ὃ
 Μένιππε, τὴν γλῶσσαν, ἕκαστον
 μεταξὺ ὁμοίων ὅτις βρα
 χύ σωματικῶν, καὶ ἔτι μὴ
 ὁ Κολλοσσός ἐπιλύσει σοι, τε
 κα ἄρ' ἀπό τι ἄλλος ὄρα
 πῶς νῦν, καθάπερ Λυγκίος
 τις ἀπὸ γυναικῶν, ἀπαντα
 ἀγινώσκεις τὰ ἐπὶ γῆς, τοὺς
 ἀνθρώπους, τὰ θύελα, μικροῦ
 δᾶρ, τὰς τῶν ἐπιδωρνοτα
 τίας; Μνή. ἔδ' μὲν ἐμνησας.
 ὃ ἦ μάστιγι χελεῶ ἀπᾶν, τοῦ
 το, ἐκ οἷο δ' ὅπως παρᾶ ἵππων.
 ἐπὶ ἦ αὐτῶν ἡ γυνώσκεις τὴν
 γλῶσσαν, τὰ δ' ἄλλα ἐκ οἷο
 τὴ γλῶσσαν καθάπερ ἕκαστον
 ἄτι τῆς ὀφείας μικρῆτι ἐπιρρο
 μῆνυς, πᾶν μὲν ἡ γλῶσσαν
 μα, καὶ πᾶν τὸ παρᾶ ἔτι, τὴν
 ὀφείας. καθάπερ δ' ὄντι μοι,
 καὶ ὄλιγον δᾶρ διδασκ
 μῆνυς ἐπίσταται καθάπερ ὁ σο
 φὸς Ἐμπεδοκλῆς, ἀνθρώπιος
 τις ἰδέσθαι, καὶ σποδοῦ πῶτος,
 καὶ καθάπερ μῆνυς, καὶ γλῶ
 μῆνυς, ὡς εἶδον (ἀρτίοςται ἦ)
 ἡ γλῶσσαν.

pugnancia. Etenim quum
 pauld ante Menippe, terram
 requireres propter ingens
 in medio interuallum in ar
 ctum contractam, adeo ut
 nisi colossus tibi fecisset in
 dicium, forsitan aliud quid
 dam vid. re te credidisses:
 qui t̄ repente factus Lyn
 ceus, cuncta quæ sunt in ter
 ra, dignoscis, homines, fe
 ras, ac propemodum etiam
 culicum nidos: MENIPPE.
 Recte tu quidem admones:
 nam quod maxime dictum
 oportuit, id nescio quomo
 do præterij. Siquidem quum
 ipsam quidem terram con
 spectam agnoscerem, cate
 rum reliqua non possem per
 spicere propter altitudinem,
 nimirum iam non pertina
 gente oculorum acie: gra
 uiter ea res me disruciabat,
 ac vehementer perplexū ha
 bebatur. Ego quum ad hunc
 modum essem sollicitus, ac
 propemodum etiam lachry
 marer: adest à tergo sapiens ille^s Empedocles, ea specie
 re carbonarium quempiam esse diceres, cinere oppletus, at
 que exustus. Hunc ego quum vidissem (dicendum est enim)
 nonni.

ἄνταρ ἀχθῶν, καὶ τίνα σὺν-
 τῶσιν δαίμονα ὠκθῶν ὄραρ.
 ὁ δὲ, θάρσδι, φησὶν, ὦ Μενίππε·

Οὗτις εἶ τι θεὸς ἄμι τί μ'
 ἀθανάτοισιν ἴσχεις;

ὁ φησὶν ὁ αὐτὸς ἄμι, Εμπέδο-
 κλῆς. ἐπεὶ γὰρ ἄς τὸς κρατῆρας
 ἱμαῶν φέρων ἐνέβαλον, ὁ κα-
 τῶσ μὲ ἀπ' τῆς Αἴτνης ἀνάρ-
 κιάσας, ἄετρο ἀνέγαγε· ἢ νῦν
 ἐν τῇ σελήνῃ κατακοιῶ, ἀερο-
 βᾶτων τὰ νομᾶ, καὶ σιτῆμα-
 ἰθόσορ. ἢ καὶ τοῖνυν, σὲ ἀπὸ λυ-
 σσιν τῆς παρῶσιν ἀπέλας. ἀ-
 νιᾶ γὰρ σὲ, ὀμία, καὶ σφῆρα
 τὸ μὴ θεφῶς τὰ ἐπὶ γῆς ὄραρ.
 εὐ γὰρ ἵπποινας, λῶ δ' ἰγῶ, βέλ-
 τισι Εὐπειδόνκῃσι, καὶ πεδᾶρ
 τὰ χιμα καταπλήσῃσιν ὡάνηρ
 ἐς τὴν Ελλάδα, μεμνήσομαι
 σφῆρα τὲ σοὶ ἐπὶ τῆς κα-
 τῶσ δόχῃσι, καὶ ἄρ τὸς νο-
 μίωσιν, πὸς τὴν σελήνῃ
 τῆς ἰγῶν, προσύχθῃσιν.
 ἀπὸ μὰ τὸν Ἐνδυμῖονα,
 ἢ δὲ ὄς, ἐπὶ τοῦ μισθοῦ χάειρ
 ἀφῆμα, εἰπόνθα δὲ τὴν τὴν
 ψυχῆν, ἰδῶν σὲ λευκῶν μί-
 σσιν. ἀτὰρ οἶδα ὅτι δόσας,
 ὁ δὲ φησὶν·

quum te viderem affectum molestiâ. verum scis quid facies,

nonnihil perturbabar, ra-
 tus demonem aliquem luna-
 rem videre me. At ille: Bono,
 inquit, es animo; Menippe:
 * Nullum ego sum numen:
 quid me immortalibus æ-
 quas?

Sû Empedocles ille physicus,
 etenim obi me præcipitem in
 crateras iniecissem; fumus
 ab Aetna raptum huc subue-
 xit. Itaq; nunc lunam incolo,
 æriuagus plerumq; ac rore
 victito. Adsum autem hæsi-
 tantiam istam tibi ademptu-
 rus: nam illum (nî fallor)
 malè te habet, torquetque,
 quòd non liceat tibi perspi-
 cùè terram cernere. Benè
 abs te factum est, inquam,
 optime Empedocles. vbi pri-
 mum deuolâro rursus in
 Græciam, tui memorsacri-
 ficabo tibi in fumario. at-
 que in Nouilunij ter ad lus-
 nam inhians vota faciam. Imò
 per Endymionem, inquit
 ille, haud huc accessi præ-
 mij gratiâ, sed affectio que-
 dam mouit animum meum,

ὄξυδερκὲς ἤνισα; μὰ Δί, ^{μὲν} ^{δὲ} ἐγὼ, ἢρ μὴ σύμοι τῶν ἀσ-
 χλιώτως ἀφίλων ἀπὸ τῶν ὀμ-
 μάτορ. νῦν γὰρ δὴ λημέων οὐ
 μιλίως δοκῶ. καὶ μὲν ὁδὸν
 γὰρ, ἢ δὲ ὄς, ἐμὲ δεινὸν τὸ γὰρ
 ὄξυδερκὲς αὐτὸς, ἢ δὴ γὰρ
 ἤκας ἔχωρ. τί οὐδὲ τὸ ὄξυρ;
 ἢ γὰρ οἶδ', ἐφω. ἐκ οἴθα, ἢ δὲ
 ὄς, αὐτὸ τῶν πτερυγῶν τῶν δε-
 ξιῶν περιεκέμεν; καὶ μάλα
 μὲν δὲ ἐγὼ. τί οὐδὲ πτερυγῶν καὶ
 ὀφθαλμῶν κοινόν ὄξυρ; ὅτι,
 ἢ δὲ ὄς, παραπολὺ τῶν ἄλλων
 ζῶων αὐτὸς ὄξυρ ὄξυρ πτερωτός,
 ὥστε μόνον αὐτίον δεδορκε
 τῶ ἡλίω. καὶ τούτῳ ὄξυρ ὁ βα-
 σιλεύς, καὶ γνήσιον αὐτὸς, μὲν
 ἀσκαρδάμυκτι πρὸς τὰς ἀ-
 κτίνας βλήπη. φασὶ ταῦτά,
 μὲν δὲ ἐγὼ, καὶ μοι ἡδὴ μετα-
 μέλα ὅτι δὲ ὑρὸ ἀνὴρ, ἐλ-
 τῶ ὀφθαλμῶν τὸ αὐτὸ ἐνθε-
 μιλῶ, τὸς ἐμὸς ἐξ ἑλῶν. ὡς νῦν
 γὰρ ἡμιτελὲς ἀφίγμαι, καὶ ὁ
 πάντῃ βασιλευσὶ ἐκδοασμέ-
 νον, ἀμ' ἐοικα τοῖς νόθοις ἐ-
 κείνοις, καὶ ἀπὸ κηρύκτι. καὶ
 μὲν

quod perspicax fias? Non per-
 Iouem, inquam, nisi tu mi-
 hi forsitan caliginem amo-
 ueas ab oculis. nam in præ-
 sentia videor non mediocri-
 ter lippire. Atqui me, inquit
 ille, nihil erit opus. Etenim
 ut acutè videas; id ipse te-
 cum è terra allatum ha-
 bes penes te. Quid igitur
 est istud? inquam: neque e-
 nim noui. An ignoras, in-
 quit, te dextram aquilæ as-
 lam indutum esse? Scio, in-
 quam, maxime: sed quid a-
 læ cum oculo? Quoniam,
 inquit, aquila inter animan-
 tia cætera acutissimi visus
 est: vnde sola solem aduer-
 sum obtuetur: atque ita de-
 timum est rex, & ingenua a-
 quila, si non conuenientibus
 oculis aduersus radios aspi-
 ciat. Ita quidem aiunt, in-
 quam, quare iam me pœnitet,
 qui non meis exemplis oculis
 aquilinos inseruerim, cū huc
 ascenderem. Nam nunc fa-
 nè dimidiatus aduenio, ne-
 que omni ex parte satis regulariter adornatus, quin mag-
 is adsimilis videor nothis istis & abdicatis. Attamen
 in te

μὲν παρὰ σοί, ἢ δ' ὅς, αὐτίκα
 μέγα ἔ' ἔτερον ὀφθαλμὸν ἔ-
 χαν βασιλικόν. ἢ ἦρ' ἐθελύ-
 σθη μικρὸν ἀνασᾶς, ἐπισχῶν
 ἔ' γυπὸς πλὴν ἄλκυρα, θατέρω
 μόνω π' ἔφ' ἔξασθι, κατὰ λόγον
 ἔ' ἄλκυρα ὅ, ἔ' διεξιδὸν ὀφθαλ-
 μόν ὕψυ δ' ἔρως ἔσθ' τὸν ἦρ' ἔ-
 τερον, ὁ δ' ἕμια μηχανὴ μὴ ἔκ-
 ἔμδλυτερον διεδορύνου, τῆς
 μέγισθ' ὄντα ἔ' χέρον ὅ. ἄπ-
 νος, ἢ δ' ἔ' γὰρ, εἰ καὶ ὁ διεξιδὸς
 μόν ὅ ἔ' τὸ δ' ὄν βλέπει. ὕψυ
 ἦρ' ἄν ἔ' λατορ ἦρ' οἶο, ἐπ' αὐτῶν
 τὸς τέκτονας ποδάκεις ἔ' αρα-
 κῆται μοι δοκῶ, θατέρω τῶν
 ὀφθαλμῶν ἄμενον πρὸς τὸς
 λαυόντας ἀποθνώοντ' αὖ τὰ ξύ-
 λα. ταῦτα ἔ' παρ', ἐποίησ' ἄμα
 τὰ ἔ' παρ' ἔ' Εμπεδοκλῆς παρηγ-
 γημέα. ὁ ἦ κατ' ὀλίγον ἔ' α-
 πιδόν, ἐς λαπνὸν ἦρ' ἕμα δι-
 νόω, λαπνὸν τ' ἔ' αρακῆται ἔ' α-
 ξάμω, αὐτίκα με φῶς πᾶμα
 μίγα πρεκλαμψι, καὶ τὰ τῆς
 λαυθάνουσα πάντα διεφαίνε-
 το. λατανύψας γοῦ ἔ' σ πλὴν
 γλῶ, ἔ' αρακῆται τῶν πόλεις,
 τὸς ἀνθρώπους τὰ γιγνώμωσα,
 καὶ ἔ' τὰ ἔ' παρ' ἀπομόνον,
 ἔ' αρακῆται καὶ ὀπίσσω οἶκοι ἔ' αρακῆται

709

in te est, inquit, ut protinus
 alterum oculum regalem ha-
 beat. Etenim si assurges, ve-
 lisq; cohibita vulturis ala, al-
 teram solam mouere, iuxta
 proportionem ala dextero o-
 culo cernes acutè: quo minùs
 altero cæcitas, nulla ratio-
 ne succurri potest, propterea
 quòd ad partè pertineat dete-
 riorem. Mihi, inquã, satis est,
 si vel dextra ex parte aquilis
 no more cernã. Nihilò enim
 fuerit deterius, cum mihi nõ
 rarò vidisse videar fabros,
 " altero oculo meliùs etiã ad
 regulam exequantes ligna.
 Hæc locutus, simul ea facie
 bam quæ præceperat Empe-
 docles. Ille interim paulatim
 subducens sese, sensim ni fu-
 mum euanuit. At simul atq;
 mouissem alam, ingens lumē
 mihi circumfulsit, adeò ut eun-
 cta fierent in conspicuo, quæ
 hæcenus latuerant. Deflex-
 is igitur in terram oculis,
 clarè videbam, ὅ ὀρβες, ὅ
 homines, ὅ quæ fiebant: nes
 que solùm, ea quæ sub dio,
 perumeriam quæ domi fa-
 ciebant,

X 3

siebant,

τῶν οἰόμενοι πανταύτως Πτο-
 λεμαῖον ἢ σωθῆναι ἢ ἀδικη-
 σῆναι, Ἀνσιμάχῳ δὲ ἡδὲν ἐπιθε-
 τῶν οὖσα ἢ Σελεύκου δὲ Αντιόχου
 Στρατονίου Σελευκίδου καὶ
 θρα, ἢ μητρὸς, τὸν δὲ Οὐρ-
 τάλῳν Ἀλέξανδρον, καὶ τὸν γυ-
 ναικὸς Ἐνυρέηνον, καὶ Ἀν-
 τιόχου μοιχῶν οὖσα ἢ ἡδὲν τῶν
 γυναικῶν, ἢ Ἀτάλλῳ ἢ ἡδὲν ἐγ-
 χροῖσα τὸ φάρμακον ἐτέρω-
 τι δὲ αὐτοῦ Ἀρσάκῳ φονεύουσα
 τὸ γυναικῶν, καὶ τὸ ἄνδρῶν Ἀρ-
 βάκλῳ ἐκρούσα τὸ ξίφος ἐπὶ
 τῷ Ἀρσάκῳ. Σικαρίῳ δὲ ὁ
 Μῆδῳ, ἐν τῷ συμποσίῳ πρὸς
 τῶν Ἀργυροπέλων εἰκαστο
 εἶπε τῷ ποδοῦ, σὺ φεῖς χρυσῶν
 τῶν ὀφρῶν καὶ ἰκνομαθῶν. ὁ
 μοιὰ δὲ τῶν ἐν τῇ Λιβύῃ, ἢ
 παρὰ Σούθας καὶ Θραξί γιν-
 νόμενα ἐν τοῖς βασιλείοις καὶ
 ὀφρῶν, μοιχῶν οὖσας, φονεύου-
 τας, ἐπιθετῶν οὖσας, ἀπαφονε-
 υτάς, ἐπιφροσύνας, ἀδιδόσας,
 ἢ τὸ οἰκιστῶν πρὸς διδομέ-
 νους, ἢ τὰ ἢ τὸ βασιλείων τοῖα
 τῶν παρ' ἡμῶν τῶν ἄσπι-
 βῶν. τὰ δὲ τῶν ἰδρωτῶν, πο-
 λὺ γιν-

lum exhibebant. Caterum quae
 erant

ciebant, ratifese à nemine
 videri. Ptolemaum vidi
 cum sorore rem habentem,
 Lysimacho struentem insi-
 dias filium, Antiochum Se-
 leuci filium nouerca Stratonice
 clanculum immuentem,
 Thessalum Alexandrum ab uxore tolli eme-
 dio, Antigonum filij uxorem
 adulterio suprantem, Attalo
 venenum porrigentem filium.
 Rursum ex altera parte
 Arsacem interficientem
 mulierculam, & Arbacem
 eunuchum gladium educentem
 in Arsacem. Porro Spartinus
 Medus è conuiuio foras
 protrahebatur à satellitibus,
 calice aureo in frontem
 impaccio. Atque his fermè
 cõsimilia tũ in Libya, tum
 apud Scythas ac Thracis
 in regijs geri licebat cernere,
 nempe adulterantes, occi-
 dentes, insidiantes, rapien-
 tes, petierantes, trepidantes,
 nonnullos ab intimis amicis
 prodi. Ac re quũ quidem nego-
 tia huiusmodi mibi spectacu-
 lum exhibebant.

ἢν γινώσκω καὶ ἢν αὐτὸν
 κείνους ἰάρων, Βερμόδορον ἢ
 τὸν Ἐπικύρορον, χιλιῶν ἕνε-
 να βραχυῶν ἰσοροπούτα,
 τὸν Στωικὸν δὲ Ἀγαθοκλῆα,
 περὶ μισθῶν ὡς μαθητῆ διὰ
 ἴσθρον, λιανίαν δὲ τὸν ῥή-
 τορα, ἐν δὲ Ἀκκλησίαις φιά-
 λην ὑφαιρέτων, τὸν δὲ Ἰω-
 νικὸν Ἡρόφιον, ἐν ὧ χα-
 ματυπέω καθάδοῦσα. τί ἔρ-
 ἄν τὸς ἀπὸς λέγοιμι, τὸς τοι
 χωροχοῦστας τὸς δικασμέ-
 νους, τὸς δανείσοντας, τὸς ἀπαι-
 τοῦστας; ὅπως ἔρ ποιήσῃ καὶ
 παντοδαπὴ τις ἰδέσθαι. Et.
 καὶ μὲν καὶ ταῦτα, ὦ Μενίπ-
 πει, λαπῶς ἔχει λέγειν ἔοικε
 ἔρ ἢ πλὴν τυχεσάν τερπωλέω
 τοι παρεσχῆσθαι. Μὲν πάντα
 ἔρ ἔξῃς διελέθην, ὦ Φιλότις,
 ἀδύνατον, ὅπως γὰρ καὶ ὄρεον
 αὐτὰ, ἔργον ἀντιρῆς ἰδῶ. τὰ
 μὲν τοι λεγόμενα τῶν πραγ-
 μάτων τοιαῦτα ἰφάνεω,
 οἷα φησὶν Ὀμηρὸς τὰ ἐπι-
 τῆς ἀπαίδεω. οὐ μὲν ἔρ ἢ
 ἔρ ἀπαιτῶν ἢ γάμοι, ἔτι ἔρ
 θὶ ἢ ἀνασῆα καὶ ἐκκλησίαι.

λαθ'

coniuia. nuptiæq, altera ex parte iudicia, & conciones:

erant ridicula. Siquidem
 inter hos videbam Hermo-
 dorum Epicureum ob mil-
 le nummum peierantem, A-
 gathoclem Stoicum de mera
 cede discipulum in ius voc-
 cantem, Cliniam rhetorem
 ex Aesculapij fano phialam
 auream suffurantem, Hero-
 philum Cynicum in forni-
 ce dormientem. Quid enim
 alios commemorem, qui pa-
 rietes perfoderent, qui ho-
 tes agitabant, qui faneras
 bant, qui reposerent? Nam
 varium quoddam, & vindi-
 que mixtum erat spectacu-
 lum. AMIC. Atqui recte
 facies, Menippe, si ista quos
 que retuleris. Consentaneū
 est enim te ex his non vul-
 gare cepisse voluptatem.
 MEN. Ne fieri quidem po-
 test, amice, ut cuncta ordine
 recenscam, quum spectare
 modò ista fuerit difficili-
 mum: verum rerum fasti-
 dia eiusmodi fermè vide-
 bantur, qualia refert HOM-
 merus in clypeo, ubi erant

λαθ' ἕτερον ἢ μέρος ἔθνε' τις,
 ἐν γειτόνων δὲ πνεθῶν ἄνθρωπος
 ἰφάνεος, ἢ ὅτι μὴ ἰς τὴν Γε-
 τικὴν ἀφ' ἧς ἐλάμην, πινυμὴν
 τας ἀφ' ἑαυτῶν τὸς Γέτας, ὅτι
 δὲ μεταβάλλω ἐπὶ τὸς Σκυθας,
 πλανωμένους ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν
 ἢ ἢ δ' αὖν, μικρὸν δὲ ἰσχυρίνας
 τὸν ὀφθαλμὸν ἐπὶ θάτερα,
 τὸς Αἰγυπτίους κροσσώτας
 ἐπιβλήτορα, καὶ ὁ Φοῖνιξ δὲ ἑ-
 νειπορεύετο, ἢ ὁ Κίλιξ ἰλύσων,
 καὶ ὁ Λακωνίμασι γῆτο. καὶ ὁ
 Αἰθιοπῶν ἰδιότατος. ἀπαν-
 τῶν τέτων ὑπὸ τὸν αὐτὸν γι-
 νομιζῶν χρόνον, ὥρα ἦ ἢ δὲ
 ἐπινοῶν ὁποῖός τις ὁ λυκίων
 οὗτος ἰφάνεος. ὥσπερ ἀνὰ
 τις παρασησάμην ὁ ποθὲς
 χοροτάς, μάλλον δὲ ποθὸν
 χορὸς, ἐπέσει προσάξει τῶν
 ἀδούλων ἐλάσῳ, τὴν σαυ-
 διάν ἀφ' ἧς, ἰδίον ἄδων μί-
 νον, φηλοτιμυμῶν δὲ ἐλάσῳ,
 καὶ τὸ ἰδίον φηλοτιμῶν, καὶ
 τὸν πλησίον ἐπιβλητέον
 τῆ μεταδοφάνια προτυμου-
 μένου, ἀρα ἰθυμῆ, πρὸς
 Διὸς, οἷα φηλοτιμῶν ἢ ἢ δὲ
 δεατ, vocisq; magnitudine vicinum superare contendat: cogita tecum per Iouem, cuiusmodi futurus sit eiusmodi cantus.

Ἔρ. παντάσῃσιν, ὦ Μένι-
 πῃ, παγγέλοις καὶ τετα-
 ραγμένῃ. Μένιπῃ, καὶ μὲν,
 αἰετῶν, τοιοῦτοι πάντες ἴ-
 σθησὶ ἐπὶ γῆς χορευταί, καὶ
 ζωῆς ἀναρμωσίας ὁ τῶν
 ἀνθρώπων βίη συντίτανε
 ται, οὐ μόνον ἀποδάφθιστα
 γομένων, ἀλλὰ καὶ ἀνομοί-
 ορθὰ σχήματα, καὶ τὰναν-
 τιακινουμένων, καὶ ταυτὸν
 εὐθὺς ἐπινοουμένων, ἄχαι
 ἄρ αὐτῶν ἕκαστον ὁ χορευτὸς
 ἀπλάσσει τῆς σκηνῆς, οὐκ ἔ-
 τι δεῖσθαι λέγειν. τοῦντι
 ἔστι δὲ ὁμοιορ πάντων, ἡδὴ
 εἰσπῶνται, οὐκ ἔτι πῶ συμ-
 μιῆ ἑκένων, καὶ ἀτακτῶν
 ἐδὲν ἀπάδουτου. ἀλλ' ἐν
 αὐτῷ γέ, ποικίλῃ καὶ πο-
 λυθῆ ὡς θεάτρῳ, πάντα
 ἀφ' ἑκείνου λέγουσιν ὡς τὰ
 γινόμενα, μάλιστα δὲ ἐπ' ἑ-
 κένους ἐπὶ μοι γελῶν, τοῖς
 περὶ γῆς ὄρων εἰσέουσι, καὶ
 τοῖς μὲν φρονούσιν ἐπὶ ὡς
 τὸ Σικυώνιον πεδίων γεω-
 γῆν, ἢ Μαραθῶνος ἕχον τὰ
 περὶ πῶ Οἰνῶλον, ἢ Ἀχαρνῶ-
 σι

AMIC. Modis omnibus,
 Menippe, ridiculus ac con-
 fusaneus. MEN. Atqui,
 Amice, hoc genus sunt om-
 nes qui in terris choreas as-
 gunt, omnisque mortalium
 vita ex huiusmodi constat
 discrepantia: quippe qui non
 modò sonent absone, verùm
 ornati sint dissimili, di-
 uersaque moueant, neque
 quicquam idem cogitent,
 donec choragus omnes esce-
 na exigit, negans diutius
 choreas ducere oportere. Id
 ubi factum est, iam omnes
 sunt inter se similes, taciti,
 nec amplius confusam illam
 incompositam canentes
 cantionem. Verùm in va-
 rio ipso ac multiformi thea-
 tro, videlicet ridiculaerant
 que gerebantur omnia: præ-
 cipue verò mihi risum mo-
 uebant ij qui de agrorum
 finibus contendebant, qui-
 que sibi placerent hoc no-
 mine, quòd Sicyonium a-
 guum colerent: aut quòd
 Marathonis eam partem ha-

berent, que est iuxta Oenoen, aut quòd in Acarna-

οι πλείονα κειῖνθα χάλια.
 τῆς γούμ Βαβάδθ δὲ οὐκ, ὡς
 τότε μοι ἀνῶθεν ἐφάνθη,
 θαυτύλων οὐσης τὸ μέγε-
 θθ τιπάρων, κατὰ λόγον,
 οἶμα ἢ Ἀλλικὴ ποικουμὸ.
 εὐρὸν λῶ, ὡς ἐκινύδουρ ἐφ' ὅ-
 πῳα ἔτις πλουσίαις τοῖς
 μέγα φρουῖν κατελέπτο.
 σκεδὸν γάρ, ὁ πολυπλερό-
 ταθ ἀνῶθεν, μίαν τῶν Β-
 πικουρέων ἀτόμων ἐδῶκε
 μοι γεωργῆν. ἀφ' ὁλέψας
 δὲ δὴ καὶ ἐς τὴν Πελοπόννη-
 σον, ἔτα τὴν Κνωσοσεύαν
 γῆν ἰδῶν, ἀνεμνήσθη πρὶ
 ὅσον χαλαύ, κατ' οὐδὲν φα-
 κοῦ Διγυλλίου πλατύϊνον,
 ἑσοῦτο ἔκδοτον Ἀργέων καὶ
 Λακωνικονίων, μίαν κῆ-
 ρας. καὶ μὲν ἔτινα ἰδοί-
 μι ἐπὶ χρυσῶ μέγα φρουῖν-
 τα, ὅτι θαυτύλιος τίς ἄλλῃ
 οὐκῶ, καὶ φιάλας τέπαρας,
 πάντων καὶ ἐπὶ τούτῳ ἄν ἔγ-
 λων. τὸ γάρ Πάργαον ὅ-
 λον, αὐτοῖς μετὰ ποίσι,
 κῆρ=

nia iugerum mille posside-
 rent: cu A vniuersa Gracia,
 quemadmodum id tempus
 vis mihi è sublimi despicien-
 ti videbatur, quatuor digi-
 torum spacium habere via
 deretur. Attica, nisi fal-
 lor, proportionè minima
 pars erat. Itaque perspe-
 xi quid esset reliquum quod
 diuitibus istis animos colle-
 ret. Etenim is qui inter hos
 quamplurimum agri possi-
 debat, vix unam ex Epicu-
 reis atomis colere mihi vis
 debatur. Ceterum vbi ad
 Peloponnesum flexissem o-
 culos, deinde terram Cy-
 nosuræ subiectam aspexis-
 sem, veniebat in mentem, pro
 quantula regione, quæ ni-
 hilo esset latior lente Aegy-
 ptia, tam ingens Argyuorum
 ac Lacedæmoniorum mul-
 tudo cecidisset vno die.
 Porro si quem conspexissem
 auro superbientem, quod an-
 nulos haberet octo, phialas
 quatuor, manopere ride-

bam ὅ ἤν. Nam Pangæum vniuersum vnâ cū ipsis metallis,
 dix

κρηκεῖον ἢ τὸ μέγεθος. **ΕΡ.** ὦ μακάριε Μένιππε, τίς παραδόξου βίας. αἱ δὲ δὴ πόλεις, πρὸς Διὸς, καὶ οἱ ἀνδρες αὐτῶν, πηλικοί διαφάνοντο ἄνω, **ΜΕ.** οἱ μὲν ὡς ποταμὸς ἤδη μυρμικῶν ἀγορὰν ἑωρακίαναι, τοὺς μὲν ἀπορμίνους, ἐνίοις, δ' ἐξιώντας, ἑτέρους δὲ ἰπανιόντας ἄνωθι εἰς τὴν πόλιν. καὶ ὁ μὲν τις πλὴν κόπρον ἐκφέρει, ὁ δὲ ἀρπάσας ποθεῖν ἢ κλέμεν ἤκει, ἢ πυροῦ ἠμίτομον, θεῖ φέρων. ἀπὸς δὲ εἶναι παρ' αὐτοῖς, κατὰ λόγον τοῦ μυρμικῶν βίου, καὶ οἰκοδόμους τινας, καὶ λιμαγοροὺς καὶ περτάνας, καὶ μουσικοὺς καὶ φιλοσόφους. πλὴν αἱ γὰρ πόλεις αὐτοῖς ἀνθήσκει, ταῖς μυρμικίαις μάλιχα ἰώκεσαν. ἃ δὲ σοὶ δοκῆ μικρὸν τὸ παράδειγμα, τὸ ἀνθρώπου ἀκασίου τῆς μυρμικῶν πολιτείας, τοῦ

vix erat magnitudine mica. **AMIC.** O' te felicem, Menippe, qui tam nouum spectaris spectaculum. Sed age, dic mihi per Iouem, ciuitates, atque homines ipsi, quanti videbantur ex alto contemplanti? **MENIP.** Equidem arbitror te sæpenumerò formicarum concionem vidisse, aliquas **B** in orbem obambulantibus, nonnullas exeuntes, rursus has in ciuitatem redeuntes. Atque hæc quidem finium exportat, hæc alicunde raptam fabæ tursnieam, aut dimidiaium frumenti granum currens exportat. consensaneum est autem pro ratione **C** vitæ formicarum esse apud illas **Ἔ** adium fabros, **Ἔ** concionatores, **Ἔ** magistratus, **Ἔ** muscos, **Ἔ** philosophos. Sed vrbes sanè cum ipsis vitis formicarum nidis maxime videbantur affimiles. Quòd si tibi videtur humilis exemplum, viros cum formicarum republica conferre, petustas

τούς παλαιούς μύθους ἐπι-
 σκεψά τῶν Θεοπαλῶν. εὐρύς
 σεῖς γὰρ τοὺς Μυρμιδόνας,
 τὸ μαχίμωτάτον φύλον, ἐκ
 μυρμίκων ἀνδρας γυγονό-
 τας. ἐπεδὴ δ' οὐκ πάντα ἴσ-
 κανός ἐοικῶτο, καὶ κατ' ἐπι-
 λασό μοι, διασέουσ ἐμοῦ ἴδῃ,
 ἀντιπάλω Δώματ' ἐς ἀγί-
 χοισο Διός, μετὰ δάμονας ἀλ-
 κους. οὐπω γὰρ ἀνελκύν-
 θην, καὶ ἡ σελήνη, γυναικέων
 φωνῶν προίε μὲν, Μενίπῃ,
 φησιν, οὐτως ὄναο, διακόνη-
 σά μοι τι πρὸς τὸν Δία. τί-
 γοις ἄρ, ἡ δ' ἐγώ. βαρὺ γὰρ
 ἔδην, ἢ μὲν τι φέρειν δευ. πρε-
 βάαρ, ἔφη, τίνα οὐ χαλεπὴν,
 καὶ δευσιν ἀπεινῆσαι παρ
 ἐμοῦ τῷ Διὶ ἀπαρηκα γὰρ
 ἔ Μενίπῃ, ποικίλ καὶ δέννα
 παρὰ τῶν φιλοσόφων ἀκού-
 σα, οἷς ἔδην ἱερὸν ἔστιν ἔρ-
 γον, ἢ τὰ μὲν πολυπραμο-
 νόων, τίς ἄρ, καὶ πολλῶν, ἢ καὶ
 δὴ τίς τινα αὐτίαν διχόσω
 ἔ ἀμφικύρῃ ἔ γίγνομαι, καὶ
 οἱ μὲν κατοικῶμαι τὲ με φασ-
 σιν, οἱ δὲ, κατόπρου δίκην,
 ἐπικρίε

Tum hi me dicunt inhabitari : illi speculi riuu supramae
 re suspēn.

vetustas Thesalorum fabu-
 las spectā. Reperies enim
 D Myrmidonas, gentem bel-
 licosissimam, ē formicis vis-
 ros natos esse. Iam postea
 quam satis spectassem omnia,
 satisq; resissem, excussi
 meipsum, subuolavi ad reli-
 quos diuos Iouis alitonas
 tis in aedes. Nōdum stadium
 ascenderam cum B Luna,
 fœminea sonans voce: Men-
 nippe, inquit, ita tibi contin-
 gant quæ optas: inserui mi-
 hi in re quapiam apud Iouē.
 Dic, inquam: neque enim ez-
 rit molestum, nisi si quid o-
 neris sit portandum. Nun-
 cium, inquit, quendam haud
 grauem, ac petitionem meo
 nomine Ioui perferes. Ene-
 cor, Menippe, & multa &
 intoleranda ab istis philoso-
 phis audiens, quibus præte-
 red nihil est negocij, nisi ut
 curiosi res meas exquirant,
 quæ sim, quanta sim, &
 quam ob causam dissecer,
 dimidiatæque fiam, cur-
 quæ utriusq; gibbosa videar.

ἐπικρέμασθαι τῆ θαλάσσει. οἱ
 δὲ, ὃ, τι ἄρ' ἔκαστος ἐπινοή-
 σῃ, τούτῳ μοι προσάλλου-
 σι. τὰ τελευτῶσα δὲ, καὶ τὸ
 φῶς αὐτῷ, κλοσσιμῶδ' ἔρτε καὶ
 νόθοσ' ἔναι φασί μοι, ἄνω-
 θην ἵκον, παρὰ τοῦ ἡλίου.
 καὶ οὐ παύονται καὶ πρὸς
 τούτῳ με, ἀδελφὸν ὄντα
 μου, συγκρούσασθαι καὶ πασι-
 σσῶ προσαρούρηνοι· οὐ γὰρ
 ἱκανὰ λῶ αὐτοῖς, ἀ πρὶ αὐ-
 τοῦ ἔργικασι τοῦ ἡλίου, λίθον
 αὐτῷ ἔναι, καὶ μύθοσ' δια-
 πυροσ'. καὶ τοι πῶσα ἐγὼ συ-
 ντίσιμα αὐτοῖς, ἀ πρᾶτ-
 τουσὶ τῶν νυκτῶν, ἀσχερὰ
 καὶ κατὰ πλυσθῶ, οἱ μὲθ' ἡμέ-
 ρῶν σκυθρωποὶ, καὶ ἀνθρώ-
 δας τὸ βλέμμα, καὶ τὸ σχῆ-
 μα σιμνοὶ, καὶ ἑπὶ τῶν ἰδιω-
 τῶν ἀφελήσιμοι, καὶ γὰρ
 μὴ ταῦτα ὄρωσα, ὅμοσσιω-
 πῶ· οὐ γὰρ ἠγούμαι πρὸς
 περὶ ἀκαλύψαι, καὶ διαφω-
 τίσαι τὰς νυκτείνους ἰκάνους
 διαπιδᾶς, καὶ τὸν ἐπὶ τῆς
 σκλωῆς ἰκάνου βίον. ἀλ-
 λά καὶ ἔντινα ἰδῶ αὐτῶν μοι-
 χήοντα ἢ λιλιπύοντα, ἢ
 ἀπό-

re suspensam esse. Alij rur-
 sus quod quisque secum ex-
 cogitauerint, hoc mihi tri-
 buunt. Postremo ipsum quo-
 que lumen aiunt mihi & sur-
 titium esse, & adulterium.
 quodq; supernè à sole profi-
 ciscatur : neque finem fa-
 ciunt, etiam cum hoc qui
 mihi frater est, committere
 me, & factionem inter nos
 ferere conantes : neque satis
 erat illis quæ de ipso dixe-
 runt sole, saxum esse illum,
 & massam candentem. Et
 tamen quàm multarum re-
 rum illis sum conscia, quas
 noctu patrant turpissimas &
 execrandas, cum interdus te-
 trici sint, & aspectu virili,
 habituq; graues, & impe-
 ritorum oculos in se conie-
 ctos habentes. Atque ego
 cum ista videam, sileo ta-
 men. Neque enim decorum
 arbitror, reterege atque in
 lucem efferre nocturnas illas
 diatribas, & quam quisq; in
 operto viuat vitam. Quin-
 etiam si quem conspicerem ad-
 ulterantiè, aut surantem, aut
 aliud

ἀπότι τοιμῶντα νυκτενό-
 τатор, οὐδὲς ἰσίοπασαιμην
 τὸ νύκτ, ἐν καλύψαμην, ἴ-
 να μὴ δάξω τοῖς πομοῖς γέ-
 ροῦτας ἀνδρας, βαθεῖ πόρω-
 τι, καὶ ἀρετῆ ἰνασχημοῦν-
 τας οἱ δὲ οὐδὲν ἀνησῶ, ἴσ-
 παρὰ πλοῦτος μὴ ἐδὲ λόγῳ, καὶ
 πᾶσι προπορ ὑβείοντις. ὡ-
 σε νὴ τῷ νύκτα, πομοῖς ἐ-
 βουλοσάμην μὴ βίησῶ ὅτι
 πορρωτάτω, ἴν' αὐτῶν τῷ
 ποείρηγορ ἀρ γὰρ ἄλλαρ δέ-
 φυγορ. μὴ μνησο οὐν ταῦτά
 τι ἀπαγγέλω ἐδὲ Διὶ, καὶ
 πεδῆνα δ', ὅτι μὴ διωα-
 τὸρ ἰσι μοι, κατὰ χωρὰρ μί-
 νων, ἴν' μὴ τοὺς φυσικοὺς ἐ-
 κείνους ἐπιτίψῃ, καὶ τοὺς
 ἀσθετικὸὺς ἰτισορίση, καὶ
 τῷ Στοάρ κατασκάψῃ, καὶ
 τῷ Ἀκαδημίαρ κατὰ φέ-
 ξῃ, καὶ πᾶσιν τὰς ἐν Περι-
 πάτω ἴσπιδῶς. οὕτω γὰρ
 ἐν ἀρῶσιν ἄροισι, ὁσμίραι
 πρὸς αὐτῶν γεωμετροῦσι
 νη. ἴσῶ ταῦτα, ἴν' δ' ἴσῶ,
 καὶ ἄμα πῆς τὸ ἄναρτις
 ἔταινορ τῷ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ,
 Εἴθε

aliud facinus quammaximè
 nocturnum audentem: con-
 tinuò contracta nube tege-
 bam, ne vulgò ostenderent
 viros senes ea gerentes, quæ
 neque barba proluxa, neque
 virtutis professione essent de-
 cora. At istis pro nihilo est
 oratione me discerpere, mo-
 disquè omnibus contumelia
 afficere, adeò ut (testis est
 mihi nox ipsa) sæpius in as-
 nimo habuerim, quàm pos-
 sem hinc longissimè demi-
 grare quopiam, ubi liceret
 curiosam istorum linguam
 effugere. Et hæc igitur me-
 mineris ut Ioui renuncies, si
 mulquè illud addas, ne fieri
 quidem posse ut hoc in loco
 durem, nisi physicos illos
 comminuat: dialecticis os
 occludat: Stoam demo-
 liatur: Academiam exurat:
 quæ in Peripato habentur,
 diatribis finem imponat. Si-
 quidem ad hunc deniq; mo-
 dum fiet, ubi mihi paretur
 quies, desinantquè me quos-
 tidie commetiri. Fient, ina-

Nulla

Βυθα μίην οὔτε βοῶν, οὔτ'
 ἀνδρῶν φάιντο ἔργα.
 μετ' ὀλίγον γὰρ καὶ ἡ σελή-
 νη βραχέᾳ μοι καθάρσας,
 καὶ πλὴν γλῶσσοῦ ἀπέρουσθε.
 παθῶν δὲ τὸν ἥλιον ἐν διεξίᾳ,
 εἴθ' ἐπὶ τῶν ἀστέρων περιτόμῃσθε,
 πριτῶσθε ἐπιησίασα ὧσ' οὐρα-
 νῶ. καὶ τὸ μίην πρότερον ἰδὼν
 μοι, ὡς ἄχρον ὄντις ἦσθε πα-
 εῖναι, ῥαδίως ῥέξ' ἔμυλιν. ἄσ-
 κὰθ' ἔν, ἀτρεξ' ἡμισείας ἄρ' ἀσ-
 τῆς τὸν δὲ ἀντὶν ἡπισάμην
 ἐν πάλαιον σινύθην ὧσ' Διί.
 ἡσ' τὸν δὲ ἐλογισάμην, ὡς τά-
 χισιν καταφάσσοσιν με, γυ-
 πὸς πλὴν ἕτερον ἄλλοιζα πρι-
 σκίμενον. αἰεσον γούρ κεί-
 ρας τὸ μὴ παρακινδυνώσας,
 ἔκαστον προσελθῶν πλὴν θύ-
 ρων. ἡπακούσας δὲ ὁ Ἑρμῆς,
 καὶ τοῦνομα ἰκνηθόμενος,
 ἀπὸ κατὰ σπονδῶν, φρά-
 σασθε Διί. καὶ μετ' ὀλίγον
 ἀσκηθῶν, σάνην δὲ διὰς καὶ
 φέμων. καταλαβάνω τὴν
 πάντας ἅμα συγκαθημένους.
 ἔθ' αὐτὸς ἀφ' ἑνὸς ἀπ' ἑα-
 ραθῆ

Nulli vbi cōparenti homi-
 nūmve beūmve labores.

H Etenim paulò post ipsa e-
 tiam Luna mihi perpusilla
 videbatur è sublimi. Tan-
 dem et terram obtexerat.

Porro relicto ad dextram
 sole, per ipsas volans stellas
 tertio die ad cælum perue-
 ni. Ac primùm quidem mihi
 visum est protinus na vi erā,
 introire: ratus facile fieri
 posse ut fallerem, quippe di-
 midia mei parte aquila, por-
 rō aquilam sciebam iam om-
 lim esse Ioui familiarem.

Post apud me perpendebam,
 illos quamprimùm deprehen-
 suos esse me, qui alteram a-
 lam vulturinam indutus es-
 sem. Quapropter optimum
 facturatus, non temerè ve-
 nire in periculum, adiens pul-
 sau fores. At Mercurius
 audito pulsū, ac nomen per-
 contactus meum, festinatò
 abiit, Ioui renunciaturus.
 Nec multò post intro sum
 accersitus, magnopere pa-
 uitans ac tremens. Offendòque Deos omneis pariter con-
 fidentes, nec hos absque sollicitudine. Nonnihil enim
 animos

ραλλῆ ἢ ἰουχῆ τὸ παράδοξόν
 μὲν ἔπιδημίας, καὶ ὄσον ἐδί-
 πω πάντας ἀνθρώπους ἀπίξ-
 δαι πρὸς δόκω, τὸν αὐτὸν
 τρόπον ἐπὶ ῥωμένους. ὃ δὲ Ζεὺς,
 μάλα φοβερῶς, φημὶν τε καὶ Τί-
 τανῶδες εἰς ἐμὴ ἀπιδῶν, φη-
 σί, τίς, πόθεν εἰς ἀνθρώπων, πό-
 θι τοι πόλις, ἢ δὲ τοκῆος; ἐγὼ
 δὲ, ὡς τὸν ἥκιστα, μικροῦ μὲν
 ἐξέθανον ἔπο' ἑλίας, εἰς ἕνα
 δὲ ὅμως ἀχάνεις, καὶ ἔπο' ἑ-
 γαλοφάνιας ἐμὴ βροντημῆ-
 ο. ἤνθ' ἂν ἀναλ-
 βῶν, ἅπαντα διηγύμω σα-
 φῶς, ἀνοθῶν ἀρξάμεν, ὡς
 ἐπιθυμῶσαι τὰ μῆτωρα ἐκ-
 μαθέω, ὡς ἐλθοίμι περὶ τοὺς
 φιλοσόφους, ὡς τὰ ναύλια δι-
 γόντων ἀκούσαιμι, ὡς ἅπας
 γορούσαιμι διασωάμεν, ὡς
 πὸ τῶν λόγων, ἔτα ἐξὺς πλὴν
 ἰπνιοίαν, καὶ τὰ πῆρὰ, καὶ
 τὰ δὲ πάντα, μέχρι πρὸς τὸν
 οὐρανόν. ἐπὶ πᾶσι δὲ πρὸς
 ἔθνη, τὰ ἔπο' τῆς σελήνης
 ἐπιστημένα. μαδιάσας δὲ
 οὐρὸν ὁ Ζεὺς, καὶ μικρὸν ἐ-
 πονέας τῶν ὀφρύων, τί ἄν
 λέγοις,

Itaque ridens Jupiter exporrectis aliquantum supercilijs :
 Quid

animos illorum turbabat no-
 uis & inopinatus aduentus
 meus. Et quantum antea nun-
 quam, expectabam futurum
 ut mortales omnes mox ad-
 uenirent ad eundem modum
 alati. Porro Iupiter admo-
 dum terribili vultu toruocis
 & Titanico me obuiens,
 inquit: Quisnam es, & vnde
 venis? ubinam urbs tibi, qui-
 ve parentes? Hoc ubi audis-
 sem, propemodum metu sum
 exanimatus. Attamen con-
 stitii stupidus, præq̄ vocis
 magnitudine Lattonitus. A-
 liquāto post ad me reuersus,
 Omnia dilucidè exposui, ab
 ipso exorsus capite, quemad-
 modum cōcupissem sublimia
 illa cognoscere: quemadmo-
 dum accessissem ad philoso-
 phos: quemadmodū pugnan-
 tia loquentes audissem: quæ
 admodū desperassem distra-
 ctis illorum dictis: deinde
 meum inuentum, tum alas
 reliquaq̄ omnia vsque ad
 ipsum calum. Post omnia
 addidi quæ Luna mandarat.

ἄλλοις, φησὶν, ὧτον πῶς, καὶ
 Ἐφιάλτου; ὅπου καὶ Μενίπ-
 πος ἰτόλμυθον ἐστὸν οὐρα-
 νὸν ἀνιελθεῖν. ἀλλὰ νῦν μὲν
 ἐπιβῆναι σὺ καλοῦμαι, ἀνε-
 σπῆσαι, ἔφη, περὶ ὧν ἦκεις, κη-
 ματίσασθαι ἀπὸ μύθου, ἢ
 ἅμα ἐξαναεῖς, ἐβάδισεν
 τὸ ἰπποκρίτατον τὸ οὐρανὸν
 κεντὸν γὰρ ἰπὶ τῶν ἐυχῶν
 κατέβη. μεταξὺ τε προῶν,
 ἀνικρινέμεν περὶ τῶν ἐν τῇ γῆ
 πραγμάτων, τὰ πρῶτα μὲν
 ἰάνα, πόσον νῦν ὁ πῦρ ἐξ-
 εἶν ἐν ἰπὶ τῆς Ἐπιδάου,
 καὶ ἡ σφόδρα ὑμῶν ὁ πῦρ σι-
 λαμῶν καθήκον, ἢ ἡ τὰ λῶ-
 χανα δάτα πλείονος ἰωμ-
 βείας. μετὰ τὴν ἰκρίτα, εἰ τις ἐτι-
 λέπεται τὸ ἀπὸ φάδιν, ἢ διὰ τὸ
 ἄτιον ἐπιπῶν Ἀθῶναι τὰ
 Διάσια τοσούτων ἐστὶ, καὶ ἡ τὸ
 Ολύμπιον αὐτὴ ἐπιτελεῖσαι δὲ
 ἰοδῶν, ἢ ἡ σωεὶ λυφθησῶν οἱ
 ἴω Δαδῶν ἡνὸν σιουλκῶ-
 τος. ἐπὶ τὸν περὶ τούτων ἀπικρι-
 νάμεν, ἢ τὸν Μενίππε, ἔφη,
 περὶ

Iouialia intermississent. Et
 num in animo haberent Olympium suum absolvere. Et num
 essent comprehensi, qui templum Dodonaum sacrilegio spo-
 liassent. Ad ea cum respondisset: Dic mihi (inquit) Menippe
 de me

περὶ δ' ἑμοῦ οἱ ἄνθρωποι τι-
 να γνάμω ἔχουσι; τίνα, ἔ-
 φη, δεσποῖα, ἢ τῶν ἀσθε-
 σάτων βασιλεῖα οἱ ἄναι πάν-
 των θεῶν; πάλαι ἔχωρ, ἔφη,
 τὸ δ' φιλόνομον αὐτ' ἀπειθῶς
 οἶδα, καὶ μὴ λέγεις λέω γάρ
 ποτε γέροντες, ὅτι καὶ μάντις
 ἰδόνουρ αὐτοῖς, καὶ ἰατροῖς,
 καὶ πάντα θῶας λέω ἔγω, μὴ αἰ-
 ῖ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγαθὰ, πᾶ-
 σαι δ' ἀνθρώπων ἀγορά. καὶ
 ἢ Δαδῶνυ τὴ καὶ ἢ Πίσσα, καμ-
 πῶν καὶ καὶ περιθῆναι πᾶσι ἡ-
 σαν, ἔπε δ' τοῦ καπνοῦ τ' θυ-
 σιῶν, ὅδ' ἀναβλέπει μοι δυ-
 νατόν. ἔξ οὗ δὲ ἐν Δελφοῖς
 ἢ Ἀπόλλων τὸ μαντήιον κα-
 τήσαστο, ἐν Περγᾶ μὲν δὲ τὸ
 Βενδιδίου ἐξ ἑνὸς ἐν Θράκη,
 καὶ τὸ Ἀνυβιδίου ἐν Αἰγύπτῳ
 καὶ τὸ Ἀρτεμίδιον ἐν Ἐφέσῳ,
 ἐπὶ ταῦτα μὲν ἅπαντες θε-
 σοί, καὶ πανηγύρας ἀνάγουσι,
 καὶ ἐατῶν πᾶσι αἰσῶν. ἔ-
 μὲ δ' ὅσπερ περὶ γηρότα, ἢ α-
 μὴς τετιμημένα νομίζουσιν,
 ἄν

nentus celebrant, Hecatombas offerunt: mihi verò tanquam
 ætate defecto, abundè magnum honorem habuisse se putant,
 si solido

de me verò quam habent ho-
 mines opinionem? Quam
 inquam, ò here, nisi maxis
 me piam: nimirum omnium
 Deorum regem esse te. Lu-
 dis tu quidem, inquit. Ces-
 terum ego O contentionem
 illorum probe novi, etiamsi
 nihil facere, Siquidem fuit
 olim tempus, cum illis ex-
 vates esse viderer, & medi-
 cus. In summa, unus eram
 omnia. Tum Iouis plena
 erant & via omnes, simul
 & mortalium conciones.
 Pisa ac Dodona splendide
 erant, ac conspicienda om-
 nibus. Porò præ fumo sa-
 erorum nec auollere oculos
 mihi licebat. Verum po-
 steaquam Apollo apud Del-
 phos constituit oraculum,
 Aesculapius medicina offi-
 cinam Pergami, simul atque
 Bendidiu natum est in Thra-
 cia, Anubis templum in Aeg-
 yptio. Dianæ apud Ephes-
 ios: ad ista quidem concur-
 runt omnes, solennes con-

ἢ ὅτι πρὸς ὄναρ ἐτῶν θύσασιν ἐν Ολυμπίᾳ. τοιγαρὸν ψυχροτέρους ἄρμον τὸς βομοῖς ἰδοῖς τῶν Πλάτωνος νόμων, ἢ τῶν Χρυσίππου ἀναλογισμῶν. τοιαῦτ' ἄλλα διεξίοντες, ἀφικνούμεθα εἰς τὸ χροῖον, ἔνθα ἰδὲ αὐτῶν καθέσθονον ἀνανοῦσαι τῶν ἑνὸν κῶν. θεοῖς δὲ ἴσασιν ἔξῃς, τοῖς σοφίοις τῶν φράσεων ἐοικῶς, πῶματα ἔχουσαι, καὶ παρ' ἑκάστῃ θρόνῳ ἕκαστο ἔχουσαι. καθίσας οὖν ἑαυτὸν ἐπιτῆς ἀφ' οὗτος ὁ Ζεὺς, καὶ ἀφ' οὗτος τὸ πῶμα, παρέχει τοῖς ἐνχομένοις ἑαυτῶν. ἢ ἔχουσαι δὲ καὶ ἀφ' οὗτος τῆς γῆς διάφορα καὶ ποικίλα. συμπαρανέψας γὰρ καὶ αὐτὸς, ἐπιήκουον ἑμὰ τῶν ἑνὸν, ἴσασιν δὲ τοῖς θεοῖς. ὁ Ζεὺς βασιλεύσας μοι γίνουτο. ὁ Ζεὺς, τὰ πρόμνα μοι φῶσαι, καὶ τὰ σκόροδα. ὁ Ζεὺς, τὸν πατέρα μοι τὰς ἑμὰς ἀφ' οὗτος. ὁ δὲ τις ἄρφωῖν, ἔθε κληρονομίαις μοι τῆς γῆς. ἔθε ἡβουοῖ μοι ἐπιθουοῖσας τῶν ἀφ' οὗτος.

mea vxoris. Vtinā nemo reseiscat me struxisse insidias frauri.

si solido quinquennio sacrificarim in Olympia. Pronz de videat aras meas frigidiores, quàm sint vel Platonis leges, vel Chrysippi syllogismi. Huiusmodi quæpiam confabulati, in eum peruenimus locum, ubi confessus erat ad exaudienda vota. Erant autem ordine sitæ fenestra, cuiusmodi sunt opera puteorum, habentes opera percula, iuxta vnamquamque sella posita erat aurea. Itaque Iupiter cum ad primam assedisset, detracto opere perculo præbuit sese petentibus. Optabant autem ex omni undique terra, diuersa vota que. Nam ipse quoque admotis pariter auribus, simul audiebam vota. **P B.** rant autem huiusmodi: O Iupiter, contingat mihi regnum. O Iupiter, contingat cepas et allia mihi provenire. O Iupiter, vitinam pater mihi breui moriatur. Rursum alius aliquis dicebat: Vtinam existam hæres

χρῆσθαι μοι νῆσσι πλὴν δι-
 κῆν, εὐφελῶσα τὰ Ολύμπια.
 τῶν πλεόντων δὲ, ὁ μὲν βό-
 ρεα ἤνεχτο ἐπιπνύσασθαι, ὁ δὲ
 νότος, ὁ δὲ βορέας ἤτα ὑ-
 πέρ, ὁ δὲ ἀναφάνης ἤλιον. ἢ
 πακούρος δὲ ὁ Ζεὺς, καὶ πλὴν
 ἀρχὴν ἐκάλει ἀνεβῶς ἐξ-
 τάσσειν, οὐ πάντα ἐπισχῆ-
 το. ἀπὸ ἑτέρου μὲν ἴδαν
 πατῆρ, ἑτέρου δὲ ἀνέουσι.
 τὰς μὲν γὰρ δικαίας τῶν
 ἐυχῶν, προσέειτο ἄνω σὺ τοῦ
 σομίου, καὶ ἐπὶ τὰ δεξιὰ κα-
 τέβηθε φέρων, τὰς δὲ ἀνο-
 σίους ἀπράκτους ἀνδρῶν ἀπέ-
 πεμπεν, ἀφροσύνην κἀτω, ἵνα
 μηδὲ πλεόντων χρῆσθαι τοῦ
 οὐρανοῦ, ἐπὶ μίᾳ δὲ τινὶ
 ἐυχῆς καὶ ἀφροῦτα αὐτῶν
 ἐθεασάμενοι. δύο γὰρ ἀν-
 δρῶν τὰναντία ἐνχομένων,
 καὶ τὰς ἴσας θυσίας ἐπισχῆ-
 μένων, οὐδὲ ἄλλο ὅποτι ἔρω
 μάθωρ ἵπνουσιν αὐτῶν.
 ἄσθ δὲ τὸ ἀκαθ' ἡμαῖνδ' ἐκεί-
 νο ἐπιπνύσθαι, καὶ οὐδὲν τι
 ἀποφύνασθαι ἑλωατὸς λῶ,
 ἀπὸ ἄσπερ ὁ Πύρρον, ἱπ-
 χην ἔτι, καὶ διουκίεστο.
 ἱππὶ δὲ ἱκανῶς ἡγεμῆσιος
 τῶς

Contingat mihi vincere li-
 tem, coronari Olympiā.
 Porro ex his qui nauiga-
 bant, hic optabat ut spiraret
 Boreas, ille ut Notus.
 Agricola optabat pluuiam :
 contra fullo, Solem. At Iupis-
 ter audiens, & singula vota
 diligenter expendens, non
 omnibus pollicebatur : ve-
 rum hoc concessit Sauru-
 nius, abnuie illud. Nam
 iusta vota per os fenestras
 sursum admittebat, admissa
 ad dextram statuens, rur-
 sus iniqua remittebat irri-
 ta, flatu deorsum redigens,
 ne possint ad caelum acce-
 dere. Super vno quodam
 voto videbam illum etiam
 ambigentem. Etenim cum
 essent duo qui diuersa pete-
 rent, aequales victimas pol-
 licitantes, non inueniebat va-
 tri potius annueret. Itaque
 iam Academicum illud illi
 accedebat, ut nihil statuere
 posset: verum Q exemplo
 Pyrrhonis, suspensus here-
 bat etiam, ac considerabat.
 Porro quum iam satis vota
 propo-

τῶν ἐρχομένων, ἐπὶ τὸν ἕξῃς με-
 ταβάς θρόνον, καὶ πλὴν διου-
 τέρων θυείλα κατανύψας
 τοῖς ὄφροισι ἰσχυράσθαι, καὶ τοῖς
 ὀμύνοισι. χηματίσας δὲ καὶ
 τούτοις, καὶ τὸν Ἐπικούρου
 Ἐρμόδωρον ἐπιπύψας, μετε-
 καθέβη ἐπὶ τὸν ἕξῃς θρόνον,
 κληθῆσθαι καὶ φήμας καὶ οἰωνοῖς
 πρὸς ἑαυτὸν, εἶτ' ἐκάθη ἐπὶ πλὴν
 τῶν θυσῶν θυείλα μετὰ δὲ
 ἧς ὁ καπνὸς ἀνιῶν, ἀπῆρχε
 ὡς Διὶ τοῦ θύου. Ὁ ἐκείνου
 τούνομα. ἀποὰς δὲ τούτων,
 προσέταξε τοῖς ἀνέμοις, καὶ
 ταῖς ὥραις, ἃ εἴα ποιεῖν, τῆ-
 μισρον παρὰ Σύνθου βίτω.
 παρὰ Λιβύσιν ἀσπρίτω.
 ὡς Ἐπιτοῖς νιφίτω. σὺ δὲ ὁ
 βορέας ἀνύσσον ἐν Λυδίᾳ,
 σὺ δὲ ὁ Νότος ἰουχίαν ἀγί-
 ὁ δὲ Ζέφυρος ἢ Ἀφίαν στα-
 κχυμαίντω. καὶ ἡ χαράς ὀ-
 σον μείδιμον χίλιοι ἀποκε-
 διαδύτωσαν ἐπὶ Καπαδο-
 νίας. ἀπάντων δὲ ἕδν
 οὐχέδον ὡς διουχήμερον,
 ἀπῆρχε ἐς τὸ συμπόσιον,
 σέπνον γὰρ ἕδν καρὸς ἑῶ.
 καὶ

locum ubi compotantij. Jam enim X cone tempus erat:

proponentibus dedisset ope-
 ram, s ad proximam digres-
 sus sellam, & ad secundam
 fenestram, prono capite scæ-
 dera ferentibus ac iurantiis
 bus dabat operam. Vbi his
 quoque responsum esset, ac
 Hermodorum Epicureum
 fulmine comminuisset, ad
 proximam deinde sellam se-
 se transtulit, de diuinationi-
 bus omnibus & augurijs au-
 diturus. T Hinc ad sacri-
 ficiorum fenestram transit,
 per quam fumus ascendens
 denunciabat Ioui nomen ve-
 niuscuiusque qui rem diui-
 nam faceret. V Rursum o-
 missis his, ventis & horis
 mandabat quæ facere debe-
 rent: Hodie apud Scythas
 pluito, apud Libyes fulgura-
 to, apud Græcos ninguo. At
 tu Borea spira in Lydia, Tu
 Note quiesce. Zephyrus A-
 driani ondas concitet. Tum
 in Capadociam gradinis
 mille modij dispergantur.
 Tandem omnib. fermè ordi-
 natis, discedebamus in eum

καὶ με ὁ Ἑρμῆς παραλάβων,
κατέκλιε παρὰ τὸν Πᾶνα,
καὶ τοὺς Κορύβαντας καὶ τὸν
Ἄστιν καὶ τὸν Σαβάσιον, τοὺς
μυθικούς τούτους, καὶ ἄμ-
φιόλους θεούς. καὶ ἄρτον
ἢ Δημήτηρ παρέχε, καὶ
ὁ Διώνυσος οἶνον, καὶ ὁ Ἡ-
ρακλῆς κρέα, καὶ μύρτα ἢ
Ἀφροδίτη, καὶ ὁ Ποσει-
δάων μαινίδας. ἅμα δὲ καὶ
τῆς ἀμβροσίας ἤριμα, καὶ
τοῦ νέκταρος παραγεύομεν.
ὁ γὰρ βίαιος Ἐλευθέριος
ἄνθρωπος, ὑπὸ φιλανθρωπίας, ἢ
θείας ἀφθίμουσά σοι τὸν
Δία, κοτύλη ἄρην καὶ δύο
κύβηκταρ ἢ ἐνέχε μοι φέ-
ρον. οἱ δὲ θεοί, ὡς Οὐμ-
πρός που λέγει, καὶ αὐτὸς οί-
μα, καθάπερ ἐγὼ, τὰν τε-
θειάμεν ἔσται οἶνον ἔσται
οἶνον, οἶνον πίνουσι ὡς ὄνα οἶ-
νον, καὶ τὰν ἀμβροσίαν πα-
ρατίθοντα καὶ τοῦ νέκταρος
μυθόσκοντα: μάστιγα δὲ ἢ
δοῦναι, σιτομμυνοὶ τὸν ἐν
τῶν θεῶν καπνὸν, οὐκ ἔστι
κίση ἀνλυζόμενον, καὶ τὸ
ἅμα δὲ τῶν ἱερέων, ὁ τοῖς
θεομοῖς οἱ θεοὺς περιχέουσιν.

neque Mercurius arreptum
iussit accumbere Y iuxta
Panem & Corybantes, &
Atin ac Sabazium, inquil-
nos istos & ancipites Deos.
Interea panem exhibebat
Z Ceres, Bacchus vinum,
Hercules carnes, myrtum
Venus, Neptunus manides.
Simul interim & ambro-
siam & nectar furim de-
gustabam. nam a optimus
ille Ganymedes, ut est ho-
minum amans, siquan-
do conspexisset Iouem auer-
tere oculos, nectaris cya-
thum unum, nonnunquam
etiam duos mihi infundebat.
Dij verò, quemadmodum a-
licubi dixit Homerus, & ipse
opinor, ut ego, illic cōspici-
tus, neque frumentum edūt,
neque potant nigrantia vi-
na: verùm ambrosiam apo-
ponunt, & nectare inebrian-
tur: præcipuè verò gaudent
vesci i sacrificiorum fumo, ve-
nā cum ipso nidore subuo-
lante: ad hæc sanguine vi-
tilimarum, quem sacrifi-
cantes aris infundunt.

Ceterum

ἐν δὲ Λάτῳ ὁ τε Απόλλων
 κρηθίζεσσι, καὶ ὁ Σαρπηδὸς
 κέρδαια ὄρχησατο, καὶ αἱ
 Μοῦσαι ἀναστάσαι, τὸ τε χοῖρό
 δὲ Θεογονίας ἴσαρ ἡμῖν, καὶ
 πλὴν πρῶτον ὠδῶν τῶν ὕμνων
 τῷ Πινδαρῷ. κατὰ δὲ κόρη
 λῶ, ἀνταποδόμεθα, ὡς ἄχρη-
 κastos, ἰκανὸς ἀποβιβρεμῆ-
 νοι. Ἄποιο μὲν ῥα θεοὶ τε, καὶ
 ἀνέρες ἰσπονορυσσῶ. Εὐδὸν
 παννύχοιοι, ἰμὲν δ' ἐν ἔχῃ νύ-
 κτος ὕπνῳ. ἀνδρογίφωλυ
 γὰρ ποτὰ μὲν καὶ ἄλλα, μάλ-
 λον δὲ κείνα, πῶς ἐν τοσούτω
 κούφῳ Ἀπόπρωρ φῦδ πῶζω
 ναῖ πῶς γίνεσθαι νύξ ἐν ἔρα-
 νῶ, τῆ ἡλίας παρόντῳ ἀέ, καὶ
 σωννωχήμεν. τότε μὲν οὐ
 μικρόν τι κατ' ἄραθον. ἔωθον
 δὲ Ἰφρανσὰς ὁ Ζεὺς, προσέ-
 ταλλε κηρύττων ἰκχυσίαν.
 κατὰ δὲ παρῖσαν ἅπαντων,
 ἀρχεῖται λέγειν. Τὴν μὲν αἰ-
 τίαν τῷ ξυαραγαῖν ἡμῶς, ὁ
 γρηθὸς ἔτος ξυόςος παρῖσχυται.
 πάσαι δὲ θεοὶ ὄρωσιν ἡμῖν κοινῶ
 σαδὴ πρὶ τῶ φινοςόφωρ, μάλι-
 σία

hic. qui heri aduenit. Verum quum alioqui iam olim mihi fuerit animus communicare vobiscum de philosophis, maxi-

Ceterum inter canendum
 Appollo cithara canebat,
 Silenus Cordacem salta-
 bat : Musæ surgentes in
 medium, tum Hesiodi Theo-
 gonias nobis canebant, tum
 primam ex Pindaricis hym-
 nis odam. deinde omnium sa-
 turi requieuiimus quo quisq;
 federamus loco, satis auidè
 potu.

At reliqui noctem diuicq;
 homineicq; per omnem

Dormibant, me nequaquam
 sopor alius habebat :
 verum mecum animo versa
 bam cum alia permulta, tum
 illa præcipuè, qui fieret ut
 Apollini tanta iam tēpore nō
 proueniret barba : aut quo
 pacto nasceretur nix in celo,
 quum sol semper adesset, v-
 namq; conuiuium ageret. Ac
 tum quidem pusillum obdor-
 mij: manè verò surgens Iupi-
 ter, iussit indici concionem,
 mox quum adessent omnes,
 sic farier inquit : Vii vos con-
 uocare, in causa fuit hospes

τά γε τῆς σελήνης, καὶ
 ἢ κείνη μίμνησται, προτρα-
 πῆς, ἔγνων, μήτέ τι ἐπι πλά-
 σον παρατείναναι τῆς διάσευ-
 ψιν γυῖον γάρ τι ἀνθρώ-
 πων ἴσιν, οὐ πρὸ πομπῆς τῆς
 βίῃ ἐπιπλάσσειν, ἀργύρον, πρι-
 λόκανον, κηρόδοξον, ὄξυ-
 χολον, ἰπὸλιχον, ἰπὸμω-
 ρον, τριφυλλικον, ὑδρωσά-
 νάπτον, καὶ ἵνα καθ' Ομη-
 ροῦ ἄπω, Ἐπείσειον ἄλλοι ἄε-
 ρούρις. οὗτοι τοί γιναι εἰς συ-
 σήματα διατεθέντων, καὶ
 ἀσφύρουσι νόσον καθυεῖν
 θους ἐπινοήσαντων, οἱ μὲν
 Στωϊκοὺς ὀνομάσαντες, οἱ δὲ
 Ἀκαδημαϊκοὺς, οἱ δὲ Επι-
 κουρείους, οἱ δὲ Περιπατητι-
 κούς, καὶ ἅμα πομπῶν χαλιό-
 τιστρα τούτων ἴσασι δὲ, ὄνο-
 μα σιμνὸν, τῶν ἀρετῶν προει-
 θέμενοι, καὶ τὰς ἀρετὰς ἐπι-
 ραντῶν, καὶ πῶν γὰρ ἐπινοή-
 σάμενοι, περιέρχονται ἐπι-
 πλάσσειν σχήματι, κατὰ φύσιν
 ἢ θύ προεισέδοντων, ἰσικόντων,
 μάστιγι τοῖς τραχινοῖς ἐκεί-
 νοις ἀρκετάς, ὅρ ἢ ἀφέ-
 λους τὰ προσηπῆα, καὶ τῶν
 κρυσοπασσῶν ἐκείνων σελήνῃ,
 ἦ καὶ

niéque verò à Luna, his quæ
 de quibus illa queritur, com-
 motus, statui haudquaquam
 diuini prorogare consulta-
 tionem. Est enim ὁ homi-
 num genus, quod non ita
 pridem in vita fluitare cœ-
 pit, iners, contentiosum, glo-
 ria avidum, iracundum, gu-
 læ studiosum, et stultum, fas-
 tuosum, contumeliosum:
 Et ut verbis Homericis di-
 cam, Telluris inutile pon-
 dus. Isti igitur et in sectas
 diuisi, ac varijs rationum
 labyrinthis excogitatis, alij
 sese Stoicos appellant, Aca-
 demicos alij, alij Epicureos,
 alij Peripateticos, alijs item
 vocabulis his multò magis
 ridiculis. Deinde ubi vene-
 randum illud virtutis no-
 men induerint, tum adductis
 in alium supercilij, promisa-
 squæ barba, fucato habitu
 obambulant, detestandos mo-
 res secum circumferentes: si-
 millimi nimirum istis. et Tra-
 gædiarum histrionibus, qui-
 bus si personas stolamque il-
 lã auro sparsam detraxerit,
 quod

ἴδ' ἡσυχία καὶ πόρρω ὄντα γενεῶν
 ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ δραχμῶν ἑπτά
 ἔσθ' ἄνωα μιαιώμασθον. τοῦ-
 τοι δ' ὄντω, ἀνθρώπων μὲν ἀ-
 πύλων ἡσυχαστροῦσι, περὶ
 θῶν δ' ἀπόκοσα διεξέρχον-
 ται, καὶ σωζομένην ἀνέξαπα-
 τητα μαράκια τῶν τε πολε-
 θρῶν καὶ ἀρετῶν παραδύοι
 καὶ τὰς τῶν λόγων ἀφρίας
 ἰκθιδάσσουσι. καὶ πρὸς μὲν τὰς
 μαθητὰς ἡσυχίαν ἀεὶ καὶ
 σφροσύνην ἵπνουσι, καὶ πλε-
 ον καὶ ἡδονῆς καταπύουσι μό-
 νοι δ' καὶ ἡσυχίαν ἑαυτὸς γήρως
 νοι, τὶ ἀπ' ἡλίου τὸς ὄσα μὲν
 ὀδύσιν, ὄσα δ' ἀφροδισία-
 σιν, ὅπως δ' πειράσσει τῶν
 ὀδοῶν τὸν ἑυτομῆ, τὸ δ' πάν-
 των διανότατον, ὅτι μηδὲν
 αὐτῷ μίτη κοινὸν μίτη ἰδίου
 ἡσυχίαν, ἀλλ' ἀρετῶν καὶ
 πειρήσσει ἡσυχίαν, οὐτε
 ποτ' ἐν πολέμοιοι ἀσθμιοι,
 ἔτ' ἐν βουῆ ὁμοῦ ἔσθ' ἄνωα κα-
 τηγοῦσι, καὶ λόγους τινὰς πει-
 κρὸς συμφορὰσαντων, καὶ λοι-
 ποῦσιν τινὰς ἐκμημητηγῶ-
 τῶν,

nusquā numerentur in armis : tamen reliquos accusant, ac vi-
 rulentā quaedam & dicta cōgerentes, neq; non maledicta quæ-
 dam me.

τὰς ἐπιτιμῶσι, καὶ λοιδοροῦσι
 τοῖς πλεῖστον. καὶ οὐτ' αὐτ'
 τὰ πρῶτα φέρουσι Λοκῆ, ὅς
 ἄρ' ἐμὲ χαροφανότατος τε ἢ,
 καὶ ἰταμότατος, καὶ πρὸς
 τὰς βλασφημίας θρασύτα-
 τος. καὶ ἵτι τὸν ἁγανόμ-
 νομ αὐτῶν, καὶ βοῶντα, ἢ λα-
 τηγοροῦντα τῶν ἀμωμῶν ἔ-
 ρει, οὐδ' ἂν τί πρῶτον τυ-
 χάνεις, ἢ τί φῶνεν πρὸς θεῶν,
 οὐ πρὸς τῶν βίον σωτηρίαν,
 φαίη ἄν, εἰ τὰ δίκαια ἢ ἀλη-
 θεῖ θεοὶ λέγουν, ὅτι πλεῖον φη-
 ῖ, ἢ χαροφῆν, ἢ σρατάνοθα, ἢ τι
 να τέχνην μετιγίαι, πρὸς ἁπλῶν
 εἶναι μοι δοκῆ. λέγουρα γὰρ δ',
 καὶ ἀρχαῖα, καὶ ψυχροτάτῳ, καὶ
 ἀνυπόστατος ὅτι χαμῶντος πε-
 ρέρχομαι καὶ ὡσπερ ὁ Μῶ-
 ρος ἰδὲ τῶν ἀμωμῶν γινώ-
 σθαι σκεοφανῶ. καὶ εἰ μὲν
 τις ὡφείληκε τῶν πλεόνων πο-
 λυτελῶς ἢ ἰταρῶν ἔχει τοῦτο
 πόνησθαι, καὶ ἀγανα-
 κτῶ. εἰ δ' τῶν φίλων τις ἢ ἐ-
 ταίρων κατὰ νότον νοσῶν, ἐ-
 πινοῦντας τε καὶ θρασυτάτας
 ἀπέμψεται, ἀγνοῶ. τοιαῦτα
 μὲν

by decumbat, cyrāque & obsequio egeat, id ignoro. n Hoc

dā meditati obiurgāt, proxi-
 misq̄ pronuiciantur, adeò ut is
 inter hos primas tenere vi-
 deatur, qui clamosissimus sit,
 & impudētissimus, & ad ma-
 ledicendum audacissimus.
 At sanè si quis istum sine fi-
 ne ista facientem, vocife-
 rantem & ceteros incusan-
 tem percontetur ad hunc
 modum: Tu verò quid tan-
 dem facis? aut quid per deos
 dicemus te ad vitam confer-
 re? nimirum respondebit,
 si modò recta verāque fa-
 teri volet, hoc modo: Na-
 uigare quidem, aut agros co-
 lere, aut militare, aut ar-
 tem aliquam aggredi, su-
 peruacaneum mihi videtur:
 ceterum clamo, squalco,
 frigida lauo, in calceatus
 per hyemem obambulo: ac
 veluti Momus ille, quæ ab
 alijs geruntur, calumnior:
 ac si quis diuinum sumptuo-
 sū obsonariū, aut amicam
 habeat, id exquiro, atq̄ in-
 dignor. Quòd si amicorum
 quispiam aut sodalium mor-

μὲν ἄνθρωποι, ὁ δὲ θεοί, ταῦτα
 τὰ θριμμύσια. οἱ δὲ δὲ Επι-
 αῖροι αὐτῶν λιγύμοι, μά-
 λα δὲ καὶ ὑβείσαι ἔσι, καὶ ὁ
 μίτεις ἡμῶν λαδάπλοισα,
 μήτε ἐπιμύδααι τῶν ἄν-
 θρωπῶν λέγουσιν τὰς θεοὺς,
 μήτε ὄλωσ τὰ γιγνόμενα ἐπι-
 σκοπεῖν. ὡς ἄρα ὑμῖν λογι-
 σθή, διότι λέω ἅπασι οὗτοι πᾶ-
 σοι ἢ βίον δλωθησῶσι, ἢ μί-
 τίως πεινήσει. τίς γὰρ ἄν ἔτι
 θύσασιν ὑμῖν, πλείον ὄδῃ ἔ-
 ξασιν προσδοκῶν; ἂ μὴ γὰρ ἡ
 σιλήνῃ ἀτιάται, πᾶν τὸν ἡ-
 κέσασα τῶν ξύφου χθῆς διγ-
 γουμύου. πρὸς ταῦτα βους
 λούδα, ἂ καὶ τοῖς ἀνθρώποις
 γήοιτ' ἄν ὠφελιμύσια, καὶ
 ἡμῖν ἀσφαλέσσια. ἀπόυσθ
 ταῦτα τοῦ Διὸς, ἡ ἐκκλησία
 διηγερέμηνω. καὶ ἄθῆς ἐς
 βόων ἀπαίτω, λαράνωων,
 λατάφληξον, ἐπίτησον, ἐς τὸ
 βάραθον, ἐς τὸ Τάρταρον, ὡς
 τοῖς Γιγάντας. ἡσυχίαρ δὲ ὁ
 Ζεὺς αὐθῆς παραγγέλλας, ἔσαι
 ταῦτα, ὡς βούληθι, ἔφη, καὶ
 πᾶν τῶν

in batathrum, in tartarum, uti Gigantes. At Iupiter rursus
 inditeto silentio: Fient ista, inquit, quemadmodum vultis.

Omnes

πάντων ἐπιρροῆσαι αὐτῷ ἑστὴ
 δικη. πάλιν τὸ γυνὴ ἔ-
 ναι, ὃ θεοὺς ἠποδοῦναι τινα
 ἐρομῆναι γὰρ ἔστιν, ὡς ἴδεις,
 μιλῶν τῶν τετάρων. καὶ
 ἔστι τὸ ἐκχρῆσαι ἐπιρροῆ-
 δάμην. ἐς δὲ ἄλλα οὐδ' ἀρ-
 μήσει ἢ ὅ. κακοὶ βακῆς ἀρ-
 ποῦται ὅ σμερδαλίω λι-
 ρανῶ. ἢ καὶ ἠναίεσιον ἐπ'
 ὄφρα ἴνυσσι Κρονίον. περὶ
 δὲ Μενίππου ταῦτα, ἔφη, μοι
 δοκῆ, πειραζόμενα αὐτῶν
 τὰ ἄλλα, ἵνα μὴ καὶ αὐθις
 ἔλθῃ σοι, ἡδὲ τοῦ Ἑρμοῦ ἐς
 σὺν γῆν κατὰ χερσὶν αὐτῶν
 φέρῃ. καὶ ὃ μὲν ταῦτα ἄπορ,
 δίδουσι τὸν σύμπορον. ἐμὲ δ'
 ὁ Κυλλένιος, τὸ δεξιῶ ὄπτε
 ἀρρημάσας, περὶ ἐσπέρην
 χθις κατέθηκε, φέρον ἐς τὸν
 Κεραμανόρ. Ἀπαῖτα ἀκί-
 ρως, ἀπαῖτα, ὃ ἐταῖρε, τὰ ἐξ
 ἔραν ἄπασι ζῆναι, καὶ τοῖς
 ἐπ' τῆ Ποικίλῃ πειραζούσι
 τῶν φιλοσόφων, αὐτὰ
 ταῦτα ἀναγγεῖς
 ἢ ὅ.

Omnes comminuentur cum
 ipsa sua dialectica. Quan-
 quam in presentia sane fas
 non est punire quenquam.
 Est enim Hieromenia, sicut
 ti nostis, quatuor hos men-
 ses: iamque inducias pro-
 mulgavi. Itaque proximo
 anno venient Vere, mali ma-
 le perdentur, formidando
 fulmine. Sic ait, atque su-
 percilijs pater annuit atris.
 Porro de Menippo hæc mi-
 hi videntur, inquit, ut ademp-
 ptis illi alis, ne quando de-
 nudo redeat, à Mercurio de-
 feratur hodie in terrâ. Hæc
 locutus demisit cœtum. Me
 verò Cyllenius dextra aure
 suspensum, heri circiter ve-
 speram deposuit in Cerami-
 co. Audisti omnia: omnia
 inquam, amice, quæ è celo
 mecum afferro. Quare ab-
 eo iam, eadem hæc renun-
 ciaturus philosophis in
 Pœcila inambu-
 lanibus.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a **T**ER mille igitur erant.] Occasio dialogi. iocose ludite
 ἕπερ vsφελω. b **M**ansio.] σταθμὸς, quod itineris diuini spaci-
 um est, produci fertur stadijs centum & quinquaginta, que mil-
 liaria essent vndeniginti, quadrante minus. Nam & Iouis con-
 sulti viginti milliaria diuinis itineribus concesserunt. c **Q**uod
 si non credis.] Docilitas & attentio. d Neque enim ci-
 uile fuerit.] Narratio, ac primum quibus de causis ad Philo-
 sophos se conuulerit. e Atque hic mihi.] Ignorantia & in-
 scitia vulgi. f Grauabar erectus.] Causa, quibus commo-
 tus cœlum ac Iouem ipsam adeundum censuerit: nempe Philo-
 sophorum diuersa & incerta doctrina. g Atqui rideres, a-
 mice.] Hic Astrologos irrides, qui de motu p̄siuq; stella-
 rum se futura dicere posse mentimur, vana curiositate ac in-
 sania: quorum innumeri, propè sceleratissimis inuenis atque fla-
 gitij, prodij habiti sunt. b **Q**uid autem.] De infinito.
 i **B**ellum rerum omnium parentem.] Sunt qui hoc ad
 Philosophorum quorundam decretum referunt, qui dixerunt,
 rerum summam e lite progigni. k **S**oli rerum.] Anaximan-
 der cœlestia sydera, Apollo Iouis & Latona filius, diuinatio-
 nis Deus, Musarum præses, & Medice artis repertor à Poëtis
 dicitur. l **E**ius rei conficiendæ.] Quibus rationibus ad-
 ductus, perscienda rei proposita spem cæperit. m **A**clopus
 fabularum scriptor.] Sic Plutarchus in Solone, ὁ λογοποιὸς
 ἄλωπ & dicitur. n **Q**ui aquilis ac scarabeis.] Hic Apo-
 logus inter alios extat non inelegans. o **C**orreptis auibus.]
 Hypotyposis volatum & ascensum meditantis p̄ **D**iuerti.]
 Diuersorium Luna, vnde prospectu in terram capto, cuncta
 que inferioribus hisce regionibus geruntur, inspicit. q **R**ho-
 diorum colossum.] Tacite & hæc, vt ambitiosa hominum
 opera, perstringit. Colossi dicuntur statua ingentes. Inter has
 in primis celebratur Solis colossus apud Rhodios, septuaginta
 cubitis altus. De eo idem Lucianus in Ioue Tragædo. Hinc na-
 ta hyperbole, Colossea magnitudine, in homines prægrandi
 corporis mole: quâ sæpè Lucianus vititur, r **R**epentè factus
 Lynceus.]

Lyncus.] Lyncei perspicacitas in proverbium abiit quod videret quae sub terra forent. Idem de eo in Hermetimo, & in dialogo Menippi & Tiresiae. s. Empedocles.] Empeuoclem hinc notat, veluti quod ipse quog, de rebus naturalibus absurde nugatus sit. Alludit autem ad id, quod idem (vt quidam tradunt) in crateres Aetnae praecipitavit se. & Nonnihil perturbabar, ratus daemionem.] Demon ab antiquis dicebatur Deus, sapiens, genius, praeses, fortunae conciliator bona, vel aduersae. hinc dicti sunt *εργαδοι αιδυες*, malorum & omnium inforteriorum auctores : *Αδελφες*, bonorum & virtutum datores. Demones vero dixerunt, qui à lunari globo, & à media aëris regione potens in terram imperium habent, & dominium in reliquas creaturas, vt Verumnus, Hippo, Priapus, &c. * Nullum ego sum numen.] Hoc carmen extat apud Homerum *Οδυσσ. π.* sub persona Polydis, loquentis ad Telemachum filium : quod Plutarchus in Commentario, cui titulus, Quo pacto quis intelligat se profecisse, monet vt semper habeamus in promptu, tanquam phararmacum aduersus venenum adulationis, aut ubi quis nos magnificentius quam pro merito laudat. n. Altero oculo melius.] Lignarij fabri lapidumq; sectores rubricata linea opus dirigunt, vnoq; oculo clauso rectitudinem eius martuntur, ne vago amborum oculorum discursu norma reclinatis conturbetur : vno enim oculo rectius cernimus quam duobus, quia plures motus duobus, quam vno excitantur : & quia radij oculi viriusque non sine perturbatione in idem concidunt. Itaque cum vno inspicimus oculo, ad rectum conspectum, tanquam regulam motus quod rectum est deprehendimus & iudicamus, vt authore est Aristoteles in Probl. Hinc Pers. sat. 1. Non secus, ac si oculo rubricam dirigat vno.

Et Iumenalis : — Et statua meditatatur praelia Iulca. id est, vno oculo clauso : quo certus certior fieret. Sic enim bellatorum statua erigebantur, vno oculo clauso, vt homines imitarentur, qui vt rectius feriant, oculum claudere superinducto cilio consueverunt. * Ad Scythas.] Scythas hodie Tarios appellari, neotericis Cosmographi testantur. γ Si quis producat multos.] Amplificatio à simili. & Verum in vario.] Vanum atque inutile studium plura possidendi. A Vniuersa Graecia.]

Gracia.] *A* collatione parium ac totius. *B* In orbem obambulantes.] *C* Civitatum propria studia. *C* Vita fornicarum.] *D* Collatio fornicarum. *D* Myrmidonas.] *De* Myrmidonum origine hæc apud veteres referur historia. Inter *A*ticam & Peloponnesum, in faucibus Saronici sinus, sita est *A*gina insula, *A*ticae *A*thenisq; obiecta. In qua cum regnaret *A*ceus, Iuno totam insulam peste corrupit: labe verò magis ac magis gliscente, hominibus insula despoliatur. *A*ceus hanc solitudinem, civiumq; inopiam indignè ferens, Ionem patrem orat, vi iacturam hanc quoquo modo resarciat. *I*upiter ingentem fornicarum cateruam, quam in proxima quercu conspicimus fuerat, in homines transformatae, filio donavit. Ab his *Myrmidones*, quoniam μύρμηξ Græci formica est, nom. nati. *Strabo* verò libro 8. *A*egmetas non à formicis natos: sed quòd fornicarum in morem in specubus, effusiq; cavernis habitarent, hoc nomen accepisse memorat. *E* Luna.] *Querela* *Lune*, de *Philosophorum* consumelijs. *F* Et tamen.] *Amplificatio* ab immerito. *G* Hæc igitur meminere.] *Epilofus*. *H* Etenim paulò post.] *Ascensus* in calum, & ad ipsum Iovem. *Es* hæcenus quidem hominum stultitiam & cupiditatis persecutus est: iam & illa, quæ de dijs feruntur, eodem modo exagitat. *I* Tertio die.] *In* Græco est τριτὴ ἡμέρα. *J* Titanico vultu.] *Titanicum* autem torum vocant ac terricum, ac cuiusmo di suis se feruntur veteres illi *Titanes*. *Idem* in *Timone*: Itaque promissa barba, reductisque supercilijs, secum murmurans nescio quid, atcedit, *Titanico* vultu aspiciens. *L* Attonitus.] *ἐμβροχῆτος* & *ἐμβροχῆτος* à Græcis κωχῆτος appellantur, quorum mens aut itru fulminis, aut in credibili eius dolore obdipsescit. *Per* unque vocabulum per metaphoram ad alia transferitur: ut hic. *Stupidum* atque animi impotentem plerumque significat. *Mosehopulus*: ὁ ἐμβροχῆτος ἦν ὁ ἔξω φερῶν, ὁ δὲ τὸν ἐν τὸ τὸ φῶρα κατὰ φερέων σκεπῶν. *Demosthenes*: ὁ δὲ τὸ φῶρα, ἐμβροχῆτος, ἐστὶ τὸν λέγεις. *Hos* *Latini* *attonitos* dicunt. *Celsus*: *Attonitos* quoq; raro videmus, quorum & corpus & mens stupet. *Fis* interdum itru fulminis, inter dum morbo: δὲ πῶρα hunc Græci vocant. *Ovidius* *Trist.* 1:

Non

Non aliter stupui, quam qui Iouis ignibus idus
Vivit, & est vitæ nescius ipse suæ.

Xenophon *adæbus*. γ. & *idæluxia* d. vsus est his dictionibus. M Omnia dilucidè exposui.] Exponit Ioui causam aduentus sui in cælum. N Nunc venit.] *Ridicula* & inepta cura Iouis. O Contentionem illorum.] Eiusdem expositulatio, quod comemni incipiat. P Erant autem huiusmodi.] *Vetus mortalium*. Q Exemplo Pyrrhonis.] Gellius libro 11. capite 5. de Pyrrhonis loquens scribit: Nihil enim decernunt, nihil consistunt: de his Cicero in Lucullo. R Vota proponentibus.] Sic fœdera ferientibus, operam precibus audiendis dare: id est, vacare. S Ad proximam digressus fellam.] *Iuramenta*. T Hinc ad sacrificiorum.] *Sacrificia*. V Rursus omisisis his.] *Quæ cuique sublimium imperare solet*. X Cœnæ tempus.] *Convivia Deorum*. Y Luxura Panem.] De Pane pluribus in locis annotatum est, maxime in eiusdem Luciani epigrammate de Eubo & Pano; in *Bis accusato*, in Deorum comitio, in *Ganymedis dialogo*, in alio *Panos & Mercurij dialogo*. Z Ceres panem] Ceres Opis & Saturni filia, Dea frugum fingitur: plerumque pro pane aut cibo accipi solet, secundum illud Terentij, Sine Cerere & Baccho friget Venus. Cùm autem ab antiquis Dea iudicata sit, quæ ve prima repperit, Plinius libr. 7. cap. 56. scribit. a Optimus ille Ganymedes.] *Homerus* enim à dijs raptum tradit ad pocillandum, ut dixi in dialogo Neptuni & Mercurij, & alys in locis. β Illa præcipuè.] *Ridiculum*. γ *Homini* genus.] *Descriptio Philosophorum*. δ *Stultum, fastidiosum*.] *Mores*. ε *In sectas diuisi*.] *Sectæ*. ζ *Virtutis nomen induerint*.] *Habitus*, η *Tragœdiarum histrionibus*.] *Collatio histrionum*. θ *Mortales quidem*.] *Doctrina*. ι *Apud sese esse cœperint*.] *Vitia domestica*. κ *Dicta congerentes*.] *Petulantia lingue*. λ *Hoc genus sunt nobis*.] *Epicurei*, quos speciatim notat, ut qui Deos esse negentis
µ *Rem diuinam faciat*.] *A periculo exhortatio*, ν *Comminentur*.]

Reiectio causa.

ANAXAP.